ülkü net

Serdengeçti

ALLAH — MİLLET — VATAN YOLUNDA

Nefes al Nefes ver!

İnkilâp Hastası

İşte sahte bir kahraman! İşte sahte bir inkilâpçı!
İnkilâplar elden gidiyor diye bangır bangır bağırıyor!.

www.ulkunet.com

Risale-î Nûrdan İlhamlar

AHMET REMZİ GENCOSMAN

Bu ismi Nûr talebeleri tanırlar. A. R. Gencosman tam 30 yıldır islâm davasının yılmaz bir müdafii, her gün daha genç, daha heyecanlı, daha hamleli bu dâvanın Serdengeçtilerindendir. Okuyucularımız bundan böyle Mecmuamızda bu değerli dava adamının yazılarını zevkle takip edeceklerdir.

Serdengeçti

Muhterem Osman Yüksel Kardeş;

Serdengeçti mecmuamızın sütunlarına nur ve ışık veren bir mevzua sık sık temas ettiğimizi zevkle görüyoruz. Sizi iman ve feragatle işlediğiniz bütün davalarınız gibi bu asil ve muhteşem davaya da gönülden bağlanmış olarak müşahede etmenin nura, hakka ve fazilete susamış bir topluluk üzerinde hasıl ettiği tesir candan bir muhabbet ve alâkadır. Bugün yalnız sevgili Türkiye-miz topraklarında değil, bütün dünya müslümanlık aleminde de masum ve nezih şahsına en büyük bir ihtiram ve muhabbetle, yüce davalarına da imanla ve aşk ile bağlanılan eşsiz bir fazilet abidesi vardır, asrımızın bu dahi ve mübeccel insanlık örneği (Bediüzzaman Saidi Nürsi hazretleri) dir.

Kardeş Pakistanın Maarif Nazır Muavini Ali Ekber Şah şu bir kaç veciz cümle ile onu ne güzel tavsif etmiş bulunuyor :

(Ben kırk senedir âlemi islâmda aradığımı Türkiyede buldum. Bediüzzaman yalnız ve büyük Türk millerinin değil, bütün İslâm aleminindir. Ondan Âlemi islâmın mukadderatına dair pek çok soracaklarım vardı. Bütün müşkillerim kendilerile görüştüğüm bir saat içinde halledildi. Şimdi memleketime büyük müjdelerle dönüyorum. İslâm âlemınde bir çok büyük hizmetler başarmış faziletli ve yüksek âlimler gelmiş geçmiştir. Bunların çoğu mükâfatlarını da ya mülk ve servet yahut şeref ve şöhret şeklinde elde etmişlerdir. Halbuki Bediüzzamanın evinde bu gün yakacak bir lâmbası yoktur.)

Ona bir takım soysuz münafıkların, islâm kardeşliği dayanışmasını kundaklamak isteyen sapık ve kötü niyetli zavallıların şurada burada dil uzattıklarına da şahit oluyoruz. Bütün bu hezeyanların parlak ve kızgın bir yaz güneşi önünde eriyen buz parçalarına döndüğünü, onun masum ve müstesna şahsiyetine en küçük bir çamur parçası bile bulaştıramadıklarını imanla ve itminanla takip ediyoruz. Esasen yalanı, iftirayı muvaffak olmanın biricik çaresi sanan bu kabil çaresizlerle uğraşmaktan bile müstağni haldeyiz. Çünkü Bediüzzaman kaynağından feyezan eden Nur risaleleri ışığının gönülleri istilası önünde bu maksat'ı ve mezbuhane gayretler en kısa zamanda gülünç ve ciz bir manasızlık ve tesirsizlik haline inkilâp ediyor.

Bediüzzaman Saidi Nüsri hazretleri her çeşit fani ihtiras ve emellerin fevkinde bir mübarek şahsiyetin sahibidir. Onun biricik davası hakkı ve hakikatı arayan gönüllere ALLAH ve KUR'ANI HAKİM ve imanın, hiç bir yıkıcı hain tesir ile zedelenmeyecek kadar sağlam ve yüksek bir imanın ışığını serpmektir. Onun nur risalelerini ele alan sönük ve kararmış ruhlarda bile İlâhî bir hayatiyet nefhasının, bir hakka ve hakikate dönüş hamlesinin yıldırım hızıyle canlandığı görülüyor. Bir çok uzun yıllardanberi dünya siyasetinin muğfil ve çamurlu batağından bütün varlığını tasfiye ederek gazete bile okumayan, yanında siyasete müteallik tek kelime konuşulamıyan bu dahinin sırf imanı zaruretlerin ileasile ve nadiren zamanın siyasetine de baktığı ve en ince ve isabetli bir sezişle hadiseleri tahlil ettiği de vakidir. Onun bu vadideki derin tahlil ve terkipleri bir takım siyaset madrabazları, sahte devrimcilik yobazları, tarafından da zaman zaman saboteye uğramakta ve batıl davaları yolunda istismar edilmektedir. Halbuki bu nevi istismar teşebbüsleri de onun büyük ve kutsî davasına halel vermediği gibi aksine olarak yüksek hakikatının ışıkları bir de bu garazkâr'ar cephesinden sevgili yurdumuzda yaşayan yüzde doksanbeş mü'min kitlenin akli selimi önüne sunulmuş ve serilmiş oluyor.

Risalei Nur nushalarını tedarik edemeyen ve bu muhteşem eserin hasretini duyan kardeşlerimin derin iştiyaklarına bundan böyle okuduğum her risaleden elde ettiğim manevî istifadeleri muhterem mecmuanızda arzetmek gibi benim anlayış ve sunuş kabiliyetimin çok üstünde kalan bir hizmet kararındayım. Risaleleri ayniyle nakletmenin gayetle uzun bir zamana ve son derece geniş bir mesaiye vabeste oluşu yüzünden benim bu vadide yapabileceğim naçiz hizmet yüz binlerce nefis çiçeklerle dolu muattar bir bahçeden ancak cenabi hakkın lutuf ve inayeti ve risaletmeap efendimizin ruhaniyeti kutsiyelerinin mededile taşıyabileceğim bir kaç damla bal olacaktır.

Ahmet Remzi GENCOSMAN

Adsız Şiir

Dünyada gerçi olmadı bir şeyde kârımız,
Ukbâda belki olsa gerek itibarımız.
Ağyar gül kopardı dikenden demet demet,
Hâr oldu bağrımızda çiçek yüzlü yârımız.
Yükseldi arşa neşvesi dûnun, esâfilin;
Toprakta gizli kaldı bizim âh ü zârımız.
Baş eğmedik edâniye ikbâl ü câh için;
Mâziye, ırka, sancağadır iftiharımız.
Şâd olmamak olur mu, kızıl - elma semtine
Bir gün dönerse râyet-i âlî tebârımız?
Hakanların dikilmeli Altay'da tuğları!
Varsın cihanda olmayagörsün mezârımız...

A T S I Z

www.ulkunet.com

Malazgirt'ten - Sakaryaya

1071 — 26 Ağustos — 1922

Malazgirt, Kosova, Çaldıran, Mohaç, Sakarya :

Türk Tarihi baştan başa bir meydanlar tarihidir; Türk, tarihini meydanda yazan, talihini meydanda deneyen insandır.

26 Ağustos 1071 de kahramanlar kahraman Alp Arslan Malazgirt önlerindedir. Büyük Asyalı cengâverler, küçük Asyanın fethi peşindedirler. Türk tehlikesini kat'î olarak bertaraf etmek için 200.000 kişilik ordusuyle koşup gelen Bizans İmparatoru bu muharebede mağlup olmuş, gurur ve azamet, asalet ve şecaâte boyun eğmiştir. İslâm şarkın, Hıristiyan garba indirdiği bu büyük darbe, salveti Viyana surlarına kadar uzanan Türk istilâlar tarihinin bir başlangıcı, bir besmelesidir. İslâm Türkün Anadoludaki mâzisi dokuz asra yaklaşıyor. Alp Arslan ve onun yiğit erleri sayesinde Anadolu baştan başa arslanlaşıyor; bu arslanlar Konya'da kılınç olmuş (Selçuk hükümdarlarından Kılınç Arslan I, II) Ehli Salip sürülerini bu kılınçlar biçmiştir. Kılınçları ne kadar keskin ve sertse, kalbleri o kadar yumuşak olan bu İslâm Türk Ululari, İlim, İrfan ve yüksek ahlâklariyle garba örnek olmuşlar, onların medenileşmesine büyük çapta yardım etmişlerdir.

1243, Moğolların Anadoluyu İstilâsiyle Büyük Selçuk İmparatorluğu yıkılmış, yerini Konya Selçukilerine terketmiştir. Konya'da, Alâeddinler, Akdenize kadar iniyorlar. Anadolu Selçuklarının rızasiyle, Domaniç Yaylalarına yerleşen Osmanlı Beyliğinin yıldızı az bir zaman içinde parlıyor. Bizansla sınırdaş olan Osmanlılar, Tekfurlarla daimi bir mücadele halindedir.

Orhan Bey Gazi olmuş, Bursa'yı almış, orada yeşil bir medeniyet kurmuştur.

1357, Avrupa'ya geçiyoruz; Osman Beyin torunları hem Avrupa'yı, hem Bizansı tehdit etmeğe başlamıştır. Muradlar, muradına ermiş, Kosovalar muzaffer olmuştur. İki kıtaya sağlam bir surette ayak basan imparatorluğun kolları kölme Bizans'ın boğazını sıkmak için uzanmıştır. Asırlara, kavimlere meydan okuyan Surlar delinmiş, kaleler aşılmıştır. Ayasofya kilisesine toplanan halk kurtarıcı insanın zuhurunu bekleye dursun, Hazreti Muhammed'in «ne güzel, ne büyük kumandan» diye vasıflandırdıkları Fatih, Beyaz at, ak alınla Bizans Sokaklarında muzafferâne dolaşıyor. Bir devir açılmış, bir devir kapanmıştır. Yeni zamana Beyaz at, ak alınla giriyoruz.

Ankara mağlubiyetinden sonra sarsılan İmparatorluk tekrar kendini toplamış, şark ve garp istikametinde yeni te'diplere, istilâlara başlamıştır.

Derviş Bayazid'ın yerine geçen Yavuz İslâm - Türk Birliğini kurma yolunda, Cihangirlik sevdâsındadır. Bu korkunç denilecek kadar kudretli kumandanın, adı gibi talihi de Yavuz olsaydı dünyanın çehresi bugün bambaşka olacaktı. 1514 tarihinde Şah İsmail'e iyi bir ders veren Yavuz 1517 de Firavunlar diyarındadır. Mukaddes topraklar bize geçmiştir.

Bir ferman ile üç kıta ve yedi denizi harekete getiren muhteşem Süleyman 1526 da Mohaçta, 1529 da Viyana önlerindedir. Akdeniz adı Barbaros dur. Bizler için zafer kaçınılmaz, önüne durulmaz, izah edilmez mukadderat gibi bir şey olmuştur.

Türk Orduları krallıklar devirir, kıtaları fetheder, Türk donanması denizlere meydan okurken Türk âsarı gökleri tutuyor, ruhlara, vicdanlara hükmediyordu. İlim, ahlâk, adalet birer meflun olmaktan çıkmış, bir gerçek olmuştu. Garp müelliflerinden biri binbir çeşit insanın, dinin, dilin kaynaştığı kozmopolit İstanbul'da Kanuni devrinde, dört senede zabıtayı alâkadar edecek ancak 3 - 4 vaka zuhur ettiğini yazıyor ki bu üzerinde ibretle durulacak bir hâdisedir.

Osmanlı Türk istilâlarını diğerlerinden ayırmak lâzımdır. Bu istilâlar, Sezar, İskender, Cengiz istilâları gibi yakıp yıkıcı, helâk edici değildir. Türk Fatihleri zapdettikleri memleket halkını korumuşlar, Avrupalılar da itiraf ettiği gibi imparatorluğu hür görüşlerin, hür insanların, toleransın beşiği yapmışlardır.

1683, Viyanayı tekrar kuşatıyoruz. Kendisini düşmanlarına karşı himaye ettiğimiz Polonya bizi arkadan vurmuştur. Viyana'dan dönüyoruz. Bu Avrupa'dan dönüyoruz demektir. Avrupa yeni dünyalar, yeni fikirler yeni âlemler keşfediyor, kıta orta zaman müesseselerini, onları yapan destekleyen fikir ve zihniyetleri silkip atmıştır. Biz her türlü yeniliğe gözlerimizi kapamış, hareket ve faaliyeti bırakıp tekke ve zaviyelere gömülmüşüzdür.

1689 Karlofça, 1718 Pasarofça, 1739 Belgrat, 1774 Küçük Kaynarca, muahedeleriyle iklimler, eyaletler terk ediyoruz. 1829 Edirne anlaşması muhtariyetler istiklâller veriyor.

Adımız artık «hasta adam» olmuştur. 1839 Reşit Paşanın Gülhanede okuduğu Tanzimat fermanı bu hasta adama deva olamamıştır.

1908 de Meşrutiyet tekrar ilân edilip 33 sene saltanat süren Abdülhamit tahtından indirilmiştir. İttihatçılar iş başına gelmiştir. Büyük harbe yaklaşıyoruz. 1911 de İtalya her zaman yaptığını yapmış, bizi arkadan vurup Trablusu işgal etmiştir. 1912 tarihinde azatlamalar millet olmuşlar, birleşmişler, eski efendilerinin üzerine saldırmışlardır. Vaziyet feciidir. O zamanın münevverleri uçuruma doğru sürüklenen imparatorluğu kurtarmak, bu hasta adamı ayakta tutabilmek için türlü çarelere baş vuruyorlar, münevverlerimiz başlıca şu üç gruba ayrılır işlardır Garpçılar, Türkçüler, İslâmcılar :

Garpçılar yegâne kurtuluşun, kayıtsız şartsız garba dönmekle kabil olacağını ileri sürerken, İslâmcılar bilâkis ananeye ve dine sıkıca sarılmakla bu işin içinden çıkabileceğini iddia ediyor, bütün dünya Müslümanlarının birleşmesi lüzumunları ısrarla bahsediyorlardı.

Türkçülere gelince, eski Türk kültürüne ve Türk memleketlerine dönülmedikçe ve bütün Türkler bir olmadıkça imparatorluğun evvel ve ahir çökeceğini söylüyor, bu yolda geniş çapta neşriyat yapıyorlardı. Bidayette birer fikir cereyanı olan bu görüşler sonradan siyasi bir mahiyet aldı. Enver Paşa ve arkadaşları büyük harbe biraz da bu gayelerin tahakkuku için girmişlerdi. Nihayet 29 Teşrinievvel 1914 de hükûmet müttefiklere resmen harp ilân etmiştir.

Muahedelerin ve siyaset adamlarının «hasta adam» adını verdikleri imparatorluk, eski fetih günlerinin heyecan ve galeyanı ile yeniden şahlandı, üç kıtada yiğitçe döğüştü. Batıda Galiçya cephesinde müttefiklerinin yanındadır. Doğuda Türk çocukları tepele-

www.ulkunet.com

rinden ahiret ve mahşerlerin göründüğü dağlarda ALLAHÜ EKBER sırtlarında Kızıl Elma yolculuğuna çıkıyor. Başkumandan hayalperesttir. Bu hayal 300.000 kişinin sıcak masum kızıl kanları içinde o zamanın siyasetçileri için tarihte ebediyen bir leke olarak kalacaktır.

Cenupta İslâm Birliğini sağlamak için Mısır'ın fethine çıkan ordu, Nebî'lerin Tanrılarından nida bekledikleri uçsuz bucaksız çöllerde Musa'nın kaybolduğu, Sina çöllerinde haftalarca, aylarca dolaşır; ve tarihte onbinlerin dönüşünü andıran muazzam bir perişanlıkla geri çekilir.

İttihad-ı İslâm şairinin uğrunda bunca nefesler tükettiği o sahrai feryadlar o zaman için artık bir edebiyattır.

1915, Çanakkaledeyiz. Çanakkale üç kıt'a ve yedi deniz imparatorluğunun son kalesidir. Yedi iklim, yetmiş millet ve yedi yüz senelik korkunç bir medeniyet, bütün imkânlariyle seferber edilmiş karşınızdadır. Anadolu yaylalarında vatan topraklarını müdafaa için koşup gelenler medeniyeti bütün çıplaklığiyle çıplak sinelerine çevrilen 42 lik topların cehennemi karanlığında görmüşlerdir. Türk azmi ve Türk iradesi toplanış ve dayanışların en büyüğünü Çanakkale'de yapmıştır. Filozoflar ruhun varlığı, yokluğu hakkında münakaşalar yapsın, cild cild eserler verdursunlar; Çanakkale'de olup bitenler bizi ister istemez ruh denilen cevherin varlığına götürüyor.

Çanakkale'de mağlup olan şu veya bu devlet ve devletlerin donanmaları, orduları değildir. Çanakkale'de asırlardanberi, şark milletlerini köleleştiren onları derisine kadar yüzen, bir türlü doymak nedir bilmeyen aç, haris, muhteris, bir siyaset, emperyalizmi, meşru gösteren Materyalist bir felsefe mağlup olmuştur.

Termopil müdafaası ve Trova muharebelerini meedni insanlar ve lisanlar şişire dursunlar; biz akıtsız şartsız şuna inanmışız ki, Çanakkale ve Anadoluda hakkın sesini yükseltmek için vuruşanlar Aşilosu ve onun Destanını yazanlar, Homirosu çoktan geçmişlerdir. Türk hâmaset destanları hayal ve edebiyat mahsulü değildir.

Zaman zaman Asya bozkurlarına, Afrika sahralarına Rus steplerine kadar yayılan dalgalanışlar, 1915 Çanakkalesinde bir yasak halinde toplanmış, Mehmetçik «Asrın maskeli vicdanını» en güzel şekilde burada yırtmıştır.

Mütareke yıllarındayız. Vilson prensiplerinin samimiyetine inanan insan milletler silâhlarını bırakmışlardır. Hak ve adalet namına en büyük cinayetlerden biri daha işlenmiş, vatan parça parça edilmiştir.

Fakat Türk milleri bu parçalanışı kabul etmemiştir. Kendini parça parça edercesine, ateşe atarcasına yeni bir cidale girişmiştir.

Anadolu yeni bir kıyama hazırlanıyor. Türk ihtilâl hareketinin arifesindeyiz. Kuvve-i Milliye ruhunu duyanların şark yaylaraında diktiği ihtilâl cancağını, mağripten maşrika kadar bütün mazlum milletler selâmlamışlardır. Biz Küçük Asya müdafilerinin çıplak sinelerinde esir halk yığınları yüz milyonları aşan büyük Asya'nın kurtuluşunu görüyoruz.

Millet, Erzurum, Sıvas ve nihayet Ankara'da bir iman ve irade bütünlüğü halinde toplanıyor. Kağnılar tozlu Anadolu yollarında yavaş yavaş yürüyedursunlar, kararlar bir yıldırım hızıyla verilmektedir.

İnönü'ler muvaffak olmuş, Sakarya muzafferdir.

26 Ağustos 1922. Başkumandanlık meydan muharebesi... Çanakkale'de müdafaa eden ses, şimdi taarruz halinde dir. «Ordular ilk hedefiniz Akdenizdir, ileri!...»

Göklerden bir nida gibi gelen bu ses, dünya siyasetini altüst eder bir manivelâ olmuş; bu vaziyet karşısında Londra kendi kendini fethetmiş, Paris şaşırmış, Roma kaçmış ve Atina ayaklarımıza kapanmıştır. Menderesler tabiatın hışmından korkarak Akdenize kıvrıla kıvrıla akarlar; Sakarya önlerinden zaman, mekân, hattâ, imkân mefhumlarını çiğneyerek aşan ordular Akdeniz'e bir hat halinde akmışlardı.

Dokuz Eylûl İzmirdeyiz. Barbaros'un ruhu şâdolmuştur.

Malazgirtten ta Sakaryaya kadar uzanan tarih hep «Kuvayi Milliye» ruhunu duyanların tarihidir. Milletine, milliyetine an'anesine bağlı gençlik, ecdadına bizler için ölenlerin ruhlarına asla ihanet etmiyecektir. Şimdi şu anda ruhlarımız gönüllerimiz, asırların ve nesillerin sinesinden 26 Ağustos ,harekâtına sahne olan topraklara, orada yatanlara doğru koşuyor, Taze bir heyecan, tufaniyle vatanı, sıra dağları hür gökleri engin denizleriyle tekrar kucaklıyor, yeniden fetediyoruz.

Bir akşam üzeri hür ve müstakil Anadolu dağlarından Sakarya vadilerine koşup giden trenlerde yolculuk yapıyordum. Erkek, sert havasiyle güngörmüş çilekeş, çıplak bozkır alabildiğine uzamıyor. Anadolu insanını yapan, yoğuran, yaratan sonra sinesine çeken bozkır...

Gözlerimde, dağlar, bayırlar, ufuklar destanlaşıyor. Esâtirelr, dualar, fevkalâdelikler içindeyim. Bizler için «canını, cânânını, bütün varını» verenlerin aziz hatırası beni dünyadan uzaklaştırıyor. Bakıyorum: Sakarya bir Türk kadar sessiz, asil ve vakur akıyor. Onda Arap yaygarasından ve Arnavut deliliğinden eser yok! Meçhûl şehirde Türkçe sesleniyorum :

Ey meçhul alemlerin ey meçhul sâkinleri,
Ey ebedî hayatın ebedî hâkimleri!..

Ey şu sessiz, şu ıssız, şu çorak bozkırların,
Ey burada yıllardır sükût eden sırların,
Ulvî bir ilham ile mânasına erenler;
Ey bir karış yer için dağ gibi can verenler!..
Durun, susun dinleyin ey kapkara trenler
Burada her bir zerre nabız gibi atıyor!..
Sakarya ufukları kıpkızıl, gün batıyor!..

Osman YÜKSEL

Tabutluk

İçi sıcak, fakat adı pek soğuk,
İşkence mahalli olmuş bu kovuk:
Sığıyor içine bir kişi zorla,
Düşenmiş gibidir her yanı korla!..
Üstünde beşyüz mumluk üç ampul yanar,
Görenler onu bir cehennem sanar!..
Emriyle sorumsuz (Paşa)nın, (Beğ)in,
Delinir burada yüzlerce beyin!..
Ulaşmaz buradan dostlara yollar,
Bağlıdır arkadan kıskıvrak kollar!..
Verilmez burada ne ekmek, ne su,
Hâkimdir ruhlara ölüm korkusu!..
Dökerek durmadan ecel terleri,
Kan kusar burada: Ülkü Erleri!..
Yükselir göklere her akşam, sabah:
Gönüller dolusu feryat, figan, âh!..
Allah'la başbaşa kalınır burda,
Tehditle ifade alınır burda!..
Gördüm burda bizim (Osman Yüksel)i,
Bilmem nasıl o an olmadım deli?..
Yapmışlar-kim bilir-kaç masum gence,
Allah'tan korkmadan burda işkence?..
Etmiyor ifade sözlerim bir şey,
Biz ne günler gördük hey kardeşim, heyl
(Tabutluk) ne imiş, oku da öğren,
Bu korkunç gerçeğe bak, bak ta iğren!..
Var mı tarihinde böyle bir olay?
Değildir bu zulmü unutmak kolay!..

Fazlıoğlu Cemal Oğuz ÖCAL
İstanbul - 9/7/1944
Emniyet Md. Nezarethanesi

www.ulkunet.com

Mesneviden Seçme Parçalar

Nasuh Nusuh Tövbesinin aslı

Mesnevi cilt S. 185 :

Nasuh nusuh tövbesinin aslı..

Ey oğul nasuh tövbesini sana anlatayım da dinle...

Nasıl memeden çıkan süt tekrar memeye giremezse Nasuh tövbesi de böyledir. İnsan, bir suçtan tövbe etti mi bir daha o suçu aklına bile getirmez. Ona rağbet etmeyi geç, her an ondan nefret eder. İşte o nefret tövbenin kabul edildiğine işarettir. O istek önce lezzetsiz bir hale geldi, sonradan da istek yerine bu nefret geçti. Nitekim «aşkı, başka bir aşktan başkası geçiremez, neden o sevgiliden güzel bir sevgiliye aşık olmuyor demişler. İnsanın gönlü, tövbeden yine o suça meylederse bu meyil, tövbenin kabul edilmediğine, kabul lezzetinin o suçun yerine geçmediğine delildir. Yani «kolay ibadetleri ona kolaylaştırırız» hükmü zahir olmamıştır, onda hâlâ «Güç şeyleri, kötülükleri, ona kolay gözteririz» hükmü vardır.

Bundan önce Nasuh adlı bir adam vardı. Tellâllık eder, bu suretle kadınları avlardı.

Yüzü kadın yüzüne benzerdi. Tüyü tüsü yoktu. Erkekliğini daima gizlerdi.

Kadınların hamamında tellâklık ederdi. Kötülükle, hilede pek çevikti.

Yıllarca tellâklık etti, kimse onun halinden, sırrından bir koku bile almadı.

Çünkü sesi de kadın sesine benziyordu, yüzü de kadın yüzüne. Fakat şehvette pek yüceydi, pek uyanıktı.

Çarşaf giyer, başını örter, peçe takardı. Fakat şehvetli ve azgın bir genç ti.

Bu suretle padişahların kızlarını bile güzelce keseler, ovar, yıkardı.

Tövbe etmekte, ayak diremeye çalışmaktaydı. Fakat kâfir nefis, tövbesini bozdurup dururdu.

O kötü işli herif, bir ârifin yanına gidip «Beni duada an» diye yalvardı.

O bir er, onun sırrını anladı ama Tanrı hilmi gibi o da açığa vurmadı.

Dudağı kilitliydi ama gönlünde sırlar vardı. Dudağını yummuştu ama gönlü seslerle doluydu.

Tanrı şarabını içen ârifler, sırları bilirler ama örterler.

İşin sırlarını kime öğretirlerse ağzını mühürlerler, dikerler.

Arif, tuhaf tuhaf güldü de dedi ki: A içi kötü adam. bildiğin, gönlünde tuttuğun şeyden Tanrı seni kurtarsın

Tanrıya ulaşmış ârifin Tanrıdan isteği, Tanrının kendinden birşey istemesine benzer. Çünkü «Ben, onun kulağı, gözü, dili ve eli olurum» ve «O taşları attığım zaman sen atmadın, Allah attı» demiştir. Bu hususta birçok ayetlerle hâdisler vardır. Tanrının sebep yaratması, suçlunun kulağını tutmuş, Nasuh tövbesine götürmüştür.

O dua, yedi göğü de geçti, kabul edildi. O yoksulun işi, nihayet iyileşti, düzene girdi.

Çünkü şeyhin o duası, her duaya benzemez. Şeyh, Tanrıda yok olmuştur, onun sözü Hak sözüdür.

Tanrı, kendisinden birşey isterse kendi isteğini nasıl reddeder?

Ululuk ısrı Tanrı onu bu lânetle[illegible] kurtarmak için [illegible] malketti.

Nasuh, hamamda tası doldurur ken padişahın kızının bir incisi kayboldu.

Küpesindeki incilerden biri kayboldu ve bütün kadınlar, o inciyi araştırmaya koyuldular.

Önce herkesin eşyasını araştırmak üzere hamamın kapısını iyice kapattılar.

Herkesin eşyası arandı, inci bulunmadığı gibi inciyi çalan da rezil olmadı.

Bunun üzerine bu üstün körü işi bırakıp herkesin ağzını, kulağını, vücudundaki bütün delikleri adam akıllı aramaya koyuldular.

O sedefi güzel inciyi altta, üstte her yanda araştırmaya başladılar.

Hepiniz soyunun, ihtiyar, genç her kes anadan doğma soyunsun diye bağırıldı.

Sultanın hizmetçileri, o değerli inciyi bulmak için bir bir, herkesi aramaya başladılar.

Nasuh, korkusundan tenha bir yere çekildi. Yüzü, korkusundan sapsarı olmuştu, dudakları güvermişti.

Ölümünü gözünün önünde görüyor, gazel yaprağı gibi tirtir titriyordu.

Dedi ki: Yarabbi, nice defalar tövbeler ettim: ahıtlar ettim, sonra onları bozdum.

Ben, bana lâyık olanları yaptım. Sonunda da işte bu kara sel, gelip çattı.

Arama nöbeti bana gelirse eyvah banal Kim bilir neler çekecek, ne güçlüklere düşeceğim?

Ciğerime yüzlerce kor düştü. Münacatımdaki ciğer kokusuna bak.

Böle bir keder, böle bir gam kâfirde bile olmasın. Rahmet eteğine sarıldım, medet medet!

Keşke anam beni doğurmasaydı, yahut da beni bir aslan paralasaydı.

Tanrım, sana düşeni yap. Beni, her delikten bir yılan sokmada.

Ne de taş gibi bir canım, ne de demir gibi bir yüreğim varmış. Yoksa bu dertle çoktan erir, kan kesilirdim.

Vaktim daraldı, bir an içinde feryadıma yetiş, padişahlık et.

Beni bu sefer de kortur, suçumu örtersen ne olur? Her türlü yapılmıya cak işlerden tövbe ettim.

Bu sefer de tövbemi kabul et de tövbemde durmak için yüzlerce kemer bağlanayım.

Bu sefer de kusurda bulunursam artık duamı ve sözümü dinleme.

Hem böyle söylenip titremede, hem katra katra gözyaşları dökmede, hem de cellatların, hain kişilerin ellerine düştüm diye feryad etmedeydi.

Hiç bir Firenk bu hale düşmesin. Hiç bir mülhit bu feryada uğramasın diyor.

Kendine ağlayıp duruyor, Azrail'i gözünün önünde görüyordu.

Yarabbi, yarabbi diye o kadar söylendi ki kapı ve duvar da onunla beraber yarabbi, yarabbi demeye başladı.

O yarabbi yarabbi derken birden, inciyi arayanların sesi duyuldu :

Arama nöbetinin Nasuh'a gelmesi ve «Herkesi aradık, Nausuhu da arayın» denmesi, Nasuhun korkudan kendisinden geçişi, Tanrı e'çisinin — Tanrı ona rahmet ve esenlikler versin — bir hastalığa, yahut sıkıntıya uğradığı vakit «Şiddetlen, açı'ır, savuşursun» buyurduğu gibi Nasuhun da şiddetten kur tuluşu.

Herkesi aradık, ey Nasuh, sen gel. Bu sesi duyar duymaz, Nasuh kendisinden geçti, âdeta bedeninden ruhu uçtu.

Harap duvar gibi çöküverdi. Aklı, fikri gitti, cansız bir hal aldı.

Bedeninden amansız bir halde aklı gidince sırrı, derhal Tanrıya ulaştı.

Bomboş bir hale geldi, varlığı kalmadı. Tanrı, bir doğan kuşuna benzi yen canını, huzuruna çağırdı.

www.ulkunet.com

Muratsız gemisi kırılınca rahmet denizinin kıyısına düştü.

Akı'sız, fikirsiz bir hale gelince canı, Hakka ulaştı. İşte o zaman rahmet denizi coştu.

Canı, beden ayıbından kurtulunca sevine sevine aslına gitti.

Can, doğan kuşuna benzer, ten ona tuzaktır. O, beden tuzağına ayağı bağlı, kanadı kırık bir halde düşüp kalmıştır.

Fakat aklı, fikri gidince ayağı açıldı. Artık o doğan kuşu, Keykubata uçar gider.

Rahmet denizleri, coşunca taşlar bile abıhayatı içer,

Zayıf zerre değerlenir, büyür. Topraktan meydana gelen şu döşeme, atlas haline gelir, değerli bir kumaş olur.

Yüz yıllık ölü, mezarından çıkar. Melun şeytan güzelleşir, huriler bile ona haset ederler.

Bütün bu yeryüzü yeşerir, kuru sopa meyva verir, tazeleşir.

Kurt, kuzuyla eş olur. Ümitsizlerin damarları hoş bir hale gelir, izleri kutlu olur.

İncinin bulunması ve sultanın hizmetçi ve halayıklarının Nasuhtan helâllik dilemeleri.

Canı helâk eden o korkudan sonra «Kaybolan inci, işte buracıkta» diye müjdeler geldi.

Ansızın ses geldi: Korku gitti, o değeri bulunmaz eşsiz inci bulundu.

İnci bulundu, biz de neşelere daldık. Müjde verin, inci bulundu.

Hamam, halkın bağrışmasiyle, hüzün gitti feryadiyle, el çırpışıyle doldu.

Kendinden geçen Nasuh, tekrar kendine geldi. Gözü, yüzlerce aydın gün gördü.

Herkes ondan helâllik istemekte, herkes elini öpüp durmaktaydı.

Senden şüphe ettik, hakkını helâl et. Dedi koduda bulunduk, âdeta etini yedik diyorlardı.

Çünkü o, yakınlıkta herkesten ön olduğu için herkes daha ziyade ondan şüphe etmişti.

Nasuh, has tellâkti, mahremdi. Hattâ sultanla ruhları birdi, bedenleri ayrı.

Sultana ondan yakın bir kadın yok. İnciyi aşırdıysa o aşırmıştır.

Önce onu aramalı demişlerdi ama yine de hürmet ettiklerinden sona bırakmışlar;

Aldıysa biraz mühlet vermiş olalım da bir yere atsın bari, fikrine düşmüşlerdi.

Onun için ondan hellâlik diliyorlar, mazeret getirip duruyorlardı.

Nasuh, «Bu bana Tanrının lûtfu, ihsanı. Yoksa dediğinizden beterim ben.

Benden helâllik dilemeye hacet yok. Çünkü ben, zamane halkının en suçlusuyum.

Bana söylediğiniz kötülükler, bendeki kötülüğün yüzde biridir. Bunda şüphe eden olabilir, fakat bence apaçıktır bu.

Kim bende birazcık kötülük biliyorsa muhakkak o bildiği şey, binlerce kötü suçumdan, binlerce pis işimden biridir.

Suçlarımı ve kötü hareketlerimi bir ben bilirim bir de onları örten Tanrım.

Önce İblis bana hocalık etti ama sonradan o bile gözümde bir yelden ibaret oldu.

Yaptıklarımın hepsini Tanrı gördü de göstermedi, bu suretle de kötülükle yüzümü sarartmadı.

Sonra da yine Tanrı rahmeti, kürkünü dikti, canıma can gibi tatlı tövbeyi nasibetti.

Ne yaptıysam yapmadım saydı, bulunmadığım ibadetleri yapmışım farzetti.

Beni selvi ve süsen gibi azletti. Bahtım, devletim gibi gönlüm de açıldı.

Adımı temizler defterine yazdı. Cehennemliktim, bana cenneti bağışladı.

Ah ettim, ahım bir ipe döndü, düştüğüm kuyuya sarktı.

O ipe sarıldım dışarı çıktım. Neşelendim, ferahladım, semirdim, benzim kızıllaştı.

Kuyunun dibinde zebun bir hal - deydim, şimdi bütün âleme sığmıyorum.

Şükürler olsun sana yarabbi. Beni ansızın gamdan kurtardın.

Tenimin her kılında bir dil olsa da hepsiyle sana şükretmeye kalkışsam yine şükründen âcizim.

Şu bahçede, şu ırmakların kıyısında halka «Keşke kavmim bilseydi, Tanrı beni ne yüzden yarlıgadı» diye nara atmaktayım dedi.

Sultanın, Nasuh'u tövbesinden ve tövbesini kabul etmesinden sonra tekrar tellâkliğe çağırması, ve onun bahaneler bularak gitmemesi.

Ondan sonra birisi gelip Nasuh'a iltifat ederek dedi ki: Padişahımızın kızı, seni çağırıyor.

Ey temiz kişi, padişahın kızı seni istemede, gel de başını yıka.

Gönlü, senden başka başka bir tellâk istemiyor. Onu ovmak, kille yıkamak, senin işin.

Nasuh, yürü yürü dedi, elim işten kurtuldu benim. Senin Nasuh'un hastalandı şimdi.

Yürü, koş, acele bir başkasını bul. Tanrı hakkıçün benim elim işe varmıyor artık.

Kendi kendisine de suç, hadden aştı. Gönlünden o korku, o elem nasıl gider?

Ben bir kere öldüm de tekrar dünyaya geldim. Ben, ölüm ve yokluk acısını tattım.

Tanrıya sağlam tövbe ettim. Canım, bedenimden ayrılmadıkça bu tövbeyi bozmam.

O mihneti gördükten sonra ancak eşek olanın ayağı, tehlikenin bulunduğu tarafa gider diyordu.

S O N

Devrin Dübüklerine Hicviye

Çatal çatal olmuş başında boynuz
Yaldızlı boncuklar takıyon dümbük.
Köpeklerden beter olmuşsun uyuz,
Bir üleş misali kokuyon dümbük.

Pazarda mı sattın neyledin arı?
Dört yanına bir bak Allah'ın körü.
Üç adım ileri, beş adım geri
Bir saz kızı gibi sekiyon dümbük.

Bunca söylenen söz geçerdi taşa
Ne çare hepisi gid'yor boşa
Yüz karası bile oldun kodoşa
Bütün belimizi büküyon dümbük.

Cramafon şıkır şıkır söylerken
Şehvet tası fıkır fıkır kaynarken
Baş yoldaşın lâhır lâhır oynarken
Saki olup rakı döküyon dümbük.

Kafaları kara duman sarınca
Bu şekil eğlenmek sana varınca
Bir geceye elli lira alınca
Zamparanın elin öpüyon dümbük.

Yetmez mi bu kadar sana kaz'ığın?
Yangın mı uğradı nerde sazlığın?
Hep dillere destan namussuzluğun
Sen hâlâ üstünü örtüyon dümbük.

Durdu Yoksul derki eşşeksin eşşek
Her gün bir tarafa serilen döşşek
Kılıbık suratlı damgalı uşak
Kendini bana mı satıyon dümbük?

Serdengeçti Neşriyatının
Altıncı kitabı :
Mevlânanın şaheseri,
MESNEVİ
Basılıyor!..

www.ulkunet.com

İnkılâplar ve Türk Kadını

(Güzellik Kraliçesi Seçimi Münasebetiyle)

Çavdaroğlu Ahmet

Manâ bakımından değerini kaybetmiş, daima insiyaklarını tatmine hizmet eden Avrupa ve gerek âlemi maddî arzularını tatmin için bir çok süslü kombinezonlar bulmuştur. Kadının bir meta - mal olarak telâkki edildiği devirlerin zihniyetini şekli bir değişiklikle gösteren güzellik müsabakaları bunlardan biridir.

Ferdî namus telâkkisinde ve cinsî ahlâk sahasında her şeye rağmen - ve bilhassa büyük kütlesi ile Anadoluyu düşünerek - çok mazbut ve % 98 i müslüman olan Türkiyemizde kadın vücudunu teşhir müsabakaları yapılmazdan çok evvel garb memleketlerinde böyle rezaletlerin alıp yürümüş olduğunu biliyoruz. Yalnız garp memleketlerinde bile bu müsabakalara ekseriya manken işi kızlarının rağbet ettiğini yabancı matbuattan öğreniyoruz.

Güzellik müsabakaları muhtelif maksatlarla yapılmaktadır. **Reklâmın en** ileri olduğu Amerika B. D. de bu gibi müsabakalar ticarî gayeye hizmet etmektedir. Domates güzellik kıraliçeliğinden tutunuz da hatır ve hayale gelmeyen her sahada güzellik müsabakaları tertibi yoluna gidilmektedir. Bu müsabakalarda da en güzel ve en ideal güzellik değil, ortalama güzel ve her kadının kendisini benzetebileceği güzelliği temsil edenlere seçim kazandırılmaktadır. Bundan başka içki ve kumarın revaçta olduğu eğlence şehirlerinde ve plâj şehirlerinde üçüncü sefahat unsuru kadın bu usullerle **zenginlere** peşkeş çekilmektedir. Garb aleminde bu gibi kadının vücudunun teşhiri ve kendini kibarca (!) sükse (!) ile satması umuru adiyeden olduğuna göre keyfiyette bir fevkalâdelik görmüyoruz. Ancak memleketimiz için bu gibi müsabakalar ve güttüğü gayeler gittikçe artan bir tehlikedir. **Güzellik müsabakaları** ticaret afişlerine, **filim şirketlerine**, mecmua kapaklarına **sermaye olacak** kızları temin ile piyasaya sürmekten başka gaye gütmüş olsa bile büyük bir içtimaî dert mevzuudur.

Kadın fıtratında mevcut beğendirme ve güzelliğini teşhir iç güdüsünün sevkiyle mazbut aile muhitine, dinî ve ahlâkî temayüllerine rağmen bu müsabakalara munis gözle bakabilir.

Bidayetteki bu yarı müsamaha fikri ilerde manevî bakımdan izale fikri demek olur ki bu düşüş onu müsamahaya da iştirak ettirir, nefsindeki iştiraki mübah görmeğe de...

İnkılâp softalarından öğrenerek inkılâbı açılıp saçılmadan ve ahlâkî tereddiden ibaret sanan zavallı idraksiz böylece yolunu iyice şaşırabilir. En feci tarafı da birden bire **şöhret kazanmak**, para ve diğer görünüşte şaşaalı hayat manevî sukutların en müthişini hazırlamış olmasıdır.

Yukarda arzettiğimiz kayıtlarla müslüman Türk kızının bu müsabakalara rağbet etmediğini büyük bir memnunlukla görüyoruz. Müsabakaları hoş gören bazı namuslu insanlar zarurî bir teşvikte bulunuyorlar ise de hakikatte bu büyük bir tezattır. Zira kendi nefislerinde böyle bir teşhi'si asla caiz görmiyenlerin büyük bir ekseriyet olduğunu vakıalar göstermektedir.

Son yıllarda tekrar güzellik müsabakaları memleketimizde de tertip edilmeğe başlandı. Bu müsabakaları tertip eden bir iki gazetenin açtığı müsabakalara, çok cüz'i ve ekseriyeti seviyesi ve seciyesi düşük, randevu evlerine sermaye kimselerin iştirak etmekte olduğunu gazetelerin neşriyatından öğreniyoruz. Kraliçe seçilen kızlara gelince gazeteler bazılarının orta tahsilli ve yüksek tahsile müdavim bulunduklarını ve mazbut aile kızları olduklarını yazıyor.

Kendi telâkkilerine göre mazbut ve namuslu olduklarında şüphe olmayan bu kızların Türkiyeyi temsil etmelerine, Türk kadınlığının timsali ve Türkiyenin güzellik elçileri olmalarına maddeten ve manen imkân yoktur. Çünkü müsabakalar -çok şükür- bir iki şehir çapında yapılmakta ve güzeller (!) cüz'i namzetler arasından na ehil - yani estetik güzellik ölçülerine agâh olmayan ve estetik zevke malik bulunmayan- jüri heyetleri tarafından seçilmektedir. Aynı zamanda kendilerince namuslu ve ahlâklı olan bu kraliçeler hicab perdesi yırtılmamış milyonlarca müslüman Türk kızını temsil edemezler. Onlar girdikleri güzellik müsabakalarının kraliçesi olabilirler. Fakat Türkiye güzellik kraliçesi ünvanına asla lâyık değildirler ve olamazlar.

Günün birinde bir bedmaye veya hırsızlama sermaye çıkıp müsabaka tertip etsin. İstediği şehrin ve Türkiyenin kraliçesini seçsin. Bu ne biçim bir başıboşluktur. Buna icrayi hükûmet edenler karışmıyacak mı? Türkiyenin müslüman bir Türk devleti olduğunu ve müslümanlığın icaplarının yerine getirileceğini söyliyen Başbakan Adnan Menderes buna mani olmayacak mı? Türkiyeyi çırılçıplak temsil etmenin biz müslüman Türk devleti fikri ile başdaşmıyacağından değil yukarda belirttiğimiz sebeplerle de mümkün olmadığına kaniiz.

Türkiyemizde yapılan güzellik müsabakaları Cumhuriyet ve Vatan gazeteleri tarafından tertip edilmiştir. Her bezirgân namuskârane bildiği şekilde reklâm yapıp malını sürebilir. Bu gazeteler de - daha menfur fikirleri olduğunu düşünmeden - satışlarını arttırmak gayesi ile müsabaka tertip edebilirler. Buna istiyen iştirak eder, istiyen etmez. İffetli Türk kızını muhakkak ki bu teşhire kimse icbar edemez. Lâkin bu ticarî gayretine milli bir vazife(!), Türkiyenin güzellik elçisini dünyaya tanıtma gibi ulvî gayeler izafesine dönme Ahmet Emin Yalman'ın hakkı yoktur. Miss Turkey adını vererek Türkiyeyi ve iffetli Türk kızını temsil ettirdikleri alenen yanaklarını yabancı askerlere öptüren kraliçeler... Kendi vatanının kraliçesi olsun istediğini yaptırsın.. Cumhuriyet Gazetesi ise ticarî gayesini yüksek doktrinlere (!) bağlamak yolunu tutuyor. 21 Ağustos 952 tarihli sayısında Cumhuriyet imzası ile yazılan Hedef başlıklı başmakale güzellik müsabakalarının gayesini Atatürk inkılâplarını tanıtma olarak gösteriyor.

Bizim şeyhin keramatı olur menkul kendinden.

Eğer öyle olmasaydı bir inkılâp taburu daha karşımıza çıkmış olacaktı. Her inkılâp softası kirli varsa temiz mak sadını -çıkarını sağlamak için - inkılâpları maşa ve kalkan yapmakla elde etmek istiyor. Atatürk inkılâpları ile ve bizzat Atatürkün kendisi ile güzellik müsabakalarının doğrudan doğruya bir alâkası yoktur. İnkılâpların aleyhine hiç

(Devamı 13. üncü sahifede)

www.ulkunet.com

HAK YOLUND

BAĞI

Bütün Partil

Bağrıyanığımız

Öksüz güler mi? Bağrıyanığınız daha doğmadan öldü. O ölmedi. Onu öldürdüler. Ankaranın asvalt caddeleri, bu devlet ve ikbal şehri onu yadırgadı... Yaşatmadı.

Türkiyede çıkan gazetelerin, mecmuaların yarısından çoğu müstehçendir. Duvarlara yapıştırılan, dudak dudağa, kucak kucağa, sinema, tiyatro afişlerinden tutun da, günlük gazetelerin çarşaf gibi sayfalarına varıncaya kadar hepsi müstehçen, hepsi şehveti gıcıklayıcı... Hepsi rezalet... Bunları gören yok. Görmemezlikten gelirler...

Vakta ki bizim «Bağrıyanık» çıkar. Bu rezillere rezaletlere dokunur. Yabancılardan aktarma, modalara, cemiyet hayatı deedikleri sosyete hayatına dil uzatır. Kocalarından çok yanlarında gezdirdikleri kurt köpeklerine sadakat gösteren apartman, aşiftelerinden, kibar orosbulardan bahseder, onları yerin dibine geçirir bunları söyler ve yazar.

İşte o zaman müstehçen olur. Toplattırılır. Niçin bilir misiniz? Bağrıyanığın ikinci sayfasında «Cemiyet Hayatı» diye bir sütun vardı. İşte oradaki «kiralık apartmanlardan bahseden bir fıkra ile, 3 sayfadaki «Doktora» meselesi... Bazı münevver geçinen, yok doktora vereceğim, yok diploma alacağım diye Fakülte fakülte dolaşan, bir türlü evlenmek istemiyen hoppa kızlara karşı söylenmiş bir söz... Bir kelime oyunu... Elbette böyle pis cıvık mevzular ele alınırsa mevzuya uygun bir dil kullanılacak. Biraz açık konuşulacak. Kur'an diliyle konuşacak, yazacak değiliz ya...

Mesele o değil zaten. Bu işin bahanesi. Biz Bağrıyanığı toplatanları, bu işte ön ayak olanları, tahrikçileri biliyoruz. Hepsinin mostrasını ortaya dökeveceğiz amma burası yeri değil...

Her neyse efendim, ben İstanbula iken o balâdan verilen bir emirle gazetemiz toplatılıyor... Ankaraya ayak basar basmaz aldığım ilk haber: Bağrıyanık toplatıldı. Seni polisler arıyor, haberini alıyorum. Böyle şeylere alışkın olmakla beraber yine de üzüldüm... Demokrasi demokrasi ha... Biz bunun için mi mücadele etmiştik... Doğru savcılığa çıktık. Sorguya çekildik. Yukarıda zikrettiğim iki fıkradan dolayı toplattıklarını söylediler.

Bağrıyanığın her tarafı, bilhassa «Ticani leylek» fıkrası kırmızı kalemle çizilmiş bulunuyordu.

Savcı yalnız yukarıda zikrettiğim iki fıkra üzerinde durdu.

Bize isnad edilen suçun dâvamızın ve gayemizin tak aksi olduğunu, ele aldığımız mevzuun hususiyeti bakımından böyle konuştumuğunu, milli bünyeyi kemiren bizden olmıyan görenek ve modaları mizah yoluyla çürütmek, yıkmak, rezaletleri rezil etmek istediğimizi söyledik; ayrıldık...

Şimdi Bağrıyanık mahkemededir. Neticeyi sabırsızlıkla bekliyoruz... Neticeyi alır almaz tekrar çıkmıya başlıyacak, kelle koltukta ortaya atılacaktır. Bağrıyanık çıkıncaya kadar Serdengeçti onun vazifesini üzerine alacaktır.

Anıtkabir ve Heykel

1953 yılı Cumhuriyet Bayramına yetiştirilmesine karar verilen Atatürkün Anıt - Kabri etrafında süs için yapılacak insan arslan ve sair heykellerin inşası ihale edilmiştir. Anıt kabirde iki insan heykeli, 24 arslan heykeli 16 da doliyetif olmak üzere Ceman 42 heykel yapılacak ve bunlara 800.000 lira sarfedilecektir.

Bunu gazetelerde okudum ve aynen iktibas ettim. İki insan 24 arslan 16 bilmem ne heykeli... 800.000 lira vay babam vay!.. Zavallı milletin paraları... Nelere sarfediyorlar... Hayvanlara, taşlara, şuna buna...

İki insan, tam kırk tane hayvan!.. Demokrasiye göre ekseriyet hayvanlarda.

Atatürkün etrafını bir sürü mahluklarla, hayvanlarla doldurmak; Bu Atatürkün hatırasına saygısızlık olmaz mı acaba... Adamcağız sağlığında da bir çok mahluklar tarafından sarılmıştı. Öldükten sonra da... Malûm ya, Atatürke Ankarayı ziyaret eden bir ecnebi Ankarayı çok beğendiğini, yalnız hayvanat bahçesi bulunmadığını söyler.

Atatürk bünün üzerine yanındakilere: «Götürün şu adamı Meclise... Orada envayi çeşit hayvan var» der.

O zaman ki B. Millet Meclisini hayvanat bahçesi olarak tevsif eden, kendisinden soyadı istiyenlerin kimisine «şek» kimisine Köpek (Bu meşhur ve mağrur emsalsiz, nadir bir gazetenin kurucusudur) koy diyen, böylece sağlığında bir sürü hayvanla kuşatılmış olan ebedi şefin öldükten sonra da aynı akıbete uğraması talihin ne garip bir cilvesidir?!

Hikmetinden sual olunmazl..

Bağrıyanık - Karnıyarık

Serdengeçti Bağrıyanığı çıkarır çıkarmaz İstanbula gitmişti. İstanbulda on gün kadar kaldı. Ankaraya döner dönmez aldığı ilk haber şu oldu...

— Bağrıyanığı toplattılar. Polisler seni arıyor!..

Serdengeçti böyle şeylere çok alışkın olmakla beraber yine de üzüldü. Bağrıyanık, Bağrıyanık... Kafasında hep bu vardı.

Bir ara aşçı dükkânına girdi. Yemek listesine baktı. Karnıyarık istiyecekti. Fakat kafasında hep «Bağrıyanık» olduğu için garsona bana bir Bağrıyanık ver dedi, garson anlamadı. Serdengeçti tekrar etti... Bağrıyanık.. Yanındaki arkadaşı güldü... Karnıyarık istivor karnıyarık...

Serdengeçti arkadaşına yahu dedi bu adamlar hep «yarık» dan anlıyorlar. Yanıktan, Bağrıyananlardan kimsenin anladığı yok...

Babıâli ve İşkembeciler

Bizim Serdengeçti Bâbıâliye Babıadi der. Hatta zarfın üzerine de öyle yazar. Babıadi ki Türkiyenin fikirsiz fikir hayatına hâkim olan yer... İstanbuldaki bütün büyük gazetelerin çıktığı mahall..

Serdengeçti bir gün burada arkadaşlariyle dolaşırken içlerinden biri «ya

www.ulkunet.com

IDA BAĞRIYANIK YOLCULAR

RIYANIK

tilerin ve Patırtıların Üstünde

hu» dedi, burada ne kadar çok işkembeci dükkânı var?

Bunun üzerine Serdengeçti :

— Canım bunda şaşılacak ne var? Bütün işkembeden atanlar burada toplandıkları için bütün işkembeciler burada... Malûm ya takviye etmek lâzım..

Tuşla mı Sayı hesabile mi ?

Arkadaşları Serdengeçtiye dediler ki .

Bu ne laldir, bu ne yoldur canım? 6 yılda 15 - 16 sayı... Bu ne tenbellik?,

Serdengeçti «biz» dedi sayı hesabıyla deyil, tuşla galibiz.

Neye evlenmiyorsunuz?

Serdengeçtiye sordular? Niye ev - lenmiyorsun? «Ben» dedi Serdengeçti ile evlendim. Ondan başka gözüm bir şey görmüyor. Ayrılamam ondan... Hem ikide bir hapishaneye girip duruyorum. Bizim avrat hapishane pençeresini mi gözetlesin?!.

— Canım şöyle zenginee bir şey bulsak matbaa kursak.

— Bak o fena olmaz, bu suretle her iki basım meselesini birden halletmiş oluruzl» diye cevap verdi.

Nuhun Gemisi

Avrupadan yeni bir heyet Nuhun gemisini aramaya gelmiş. İnsanın güleceği geliyor. Hani çok eski olduğunu belirtmek için, bir bir şeye Nuh zamanından kalmıştır derler ya!.. Hiç o zamandanberi gemi mi kalır? Galiba bu heyetler Ağrı dağının başından Stalini gözetlemeğe, Bakû petrol kuyularını seyretmeye geliyorlar. — Sus aman kimse duymasın...

Nuhun gemisi burda, Meryem Ana burda, Noel Baba burda... Ne kadar köhne eski şey varsa bizim memlekette. Bu memleket mürteci olmaz da ne olur, azizim?!

LEYLEKLERE İMRENİYORUM

Serdengeçtiye, bugünlerde leklerlerle aldın ele girdin yola, nedendir bu? Dediler.

— Vallahi dedi leyleklere imreniyorum. O kadar ki bu mevzu da nerdeyse bir kitap yazacağım.

Okuyucularımıza

Bu sefer Bağrıyanık'ı kem gözlerden esirgemek için mecmuanın içine sakladık. Biliyorsunuz: Bağrıyanık için okuyucularımızdan dâvamız la ilgili haber, havadis, yazı, şiir, tekerleme, fıkra istemiştik. Okuyucularımız bu isteği hararetle karşıladılar. Bu mevzu da yığın yığın mektuplar aldık. sağolsunlar.

Bilhassa aşağıda isimlerini yazdığımız arkadaşlara çok çok teşekkürler ederiz. Mektuplarını aldık. Dertlerini dinledik. Yazılarını sıraya koyduk, neşredeceğiz.

Orhan Ural - Düzce, Fethi Okay - Burdur, Mustafa Tosun - Maraş, Kemal Karadağ - İskenderun, C. Oğuz Öcal - Eskişehir, Hüseyin Söylemez - Sivaslı, edim Koru - Konya, Kemal Fedai - Coşkuner - Akseki, Durdu Yoksul - Maraş, Hikmet Akkaya - Erzurum, Hüseyin Arıcan - Erzurum, Necati Şahin - Erzurum, İbrahim Öğüt - Ankara, aKrakülâh'ıoğlu - Vize, İbrahim Sözen - Manavgat, Ekrem Kağızmanlı - Malatya, Gazai Bozkurt Konya, Nihat Kamalı - Malatya, Seyit Ali Yılmaz - Polat'ı, Abdurrah'm Balcıoğlu - İstanbul, Selâhatt'n Daloğlu - Erzurum, Türkeli Gazetesi - Afyon, Mehmet Gerçek - Diyarbakır, Sadık Sallıer - Değirmisaz Mahmut Öğütcü - Adana, Ayhan Aksu - Adana, Rıdvan Çonkur - Eskişehir, Naim Şimşek - Manyas, Gazi Barışık - Gaziantep, Ferit İşgüder - Düzce, Ethem Helvacı - Denizli, Mithat Kamık - Koyulhisar, Seyit Sofuoğ'u - Simav, Tahiri Mutlu - Isparta, Zeki Topaloğlu - İstanbul, Zafer Şen - İspir, Ahmet Kambur - Bayındır, Necip Avşar - Denizli, Hüseyin Çiftçi - Söke, Lütfi Kartaltepe - Ankara, M. Bahatt'n Özdemir - Elmadağ, Hasan Ekmekçioğlu - Sarayköy, Ali Çakır - Konya, Süleyman Özdemir - Kırıkkale, Ali Pervasız - Nazilli, İshak Başal - Erzurum, Celâl Özkul - Ankara, İsmail Akın - Elmalı, S. Üçer Saka - İzmit, Nihat Polay - Ba'â, Nuri Şahin - Şefaatli, Fevzi Karademir - Amasya, Nuri Balaban - Çivril, Mah'r Ceylan - Beşiktaş.

Süleyman Bayram (Fetiye), Ahmet Taşkın (Değirmisaz), İlhan (Siirt), Hilmi Yürüten (Eskişehir), Şerafettin Baycura (Bursa), A. K. U. (Sivas), İhsan Canik (İzmir), Tahsin Tüfekçioğlu (Nazilli), B. Nazif (Zeyazit), A. Remzi Gencosman (Ankara), Valıa Karabağ (İzmit), Saim Borazan

İnkilâplar deyu deyu (Bizi böyle sürüdüler)

www.ulkunet.com

Hacıların Perişan Hali

Malûm; haç zengin mü'minlere farzdır. Her sene haç mevsimi yaklaşınca bir şayia çıkar. Milleti korkutmak, hacca gidecekleri niyetlerinden vazgeçirmek için bin bir dedi kodu. Yok bu sene «Mekke» de «taun» varmış, yok Medinede «veba» varmış v.s. Bunu çıkaranların kimler olduğu malûm. Döviz kaçakçısı, İstanbulun dönme matbuatı. Bu ve buna benzer haberleri hem çıkarır, hem yayar.. Sonra da sütun sütun haç aleyhinde makaleler, baş makaleler. Bu vesile ile yabancı topraklara, Arabistan çöllerine şu kadar döviz gidiyormuş, bu kadar para çıkıyormuş. yaygarası yapılır.

Kendileri muhtelif vesile ve bahanelerle ikide bir Parise, Amerikaya, şuraya buraya giderler, gelirler. Bizzat teşkilâtlı bir şekilde döviz kaçakçılığı yaparlar. Bunları kimse görmez.

Elinin emeği, alnının teriyle bir kaç kuruş tedarik etmiş, mukaddes dininin bir emrini yerine getirmek için kâbeye, sevgili Peygamberinin doğduğu topraklara gitmek istiyen bu mu'min insanları günlerce gazete sütunlarında çekiştirirler. Onların acayip resimlerini basarlar. İşi edepsizliğe kadar vardırırlar. Hacca gidecek bir kadının ayıp yerine 6000 lira soktuğunu söyleyecek, yazacak kadar rezilâne haberler yayarlar. Bu yıl «Haç» ın yasak olduğunu yazarlar.

Bu vaziyet karşısında herkes susar.. Bakarsınız tam bayram yaklaştığı bir sırada izin çıkar. Hacca gidecekleri bir telâştır alır.

Kimi pasaport için Ankarayı, kimi döviz için İstanbulu boylar.

Bundan 4 gün evvel İstanbulda idim. Oteller, ayak yollarına, merdiven başlarına kadar hacı namzetleriyle dolu idi. Çoğu yatacak yer bulamamış, geceyi cami avlularında, köprü altlarında geçirmişti.

İstanbul sokakları küme küme dolaşan kırcıl sakallı, bereli ürkek bakışlı hacılarla dolu idi. İstanbul, İstanbullular, kendilerini besliyen, yaşatan Anadoluun bu kadim sekenesini öyle yadırgıyordu ki, sanki bu adamlar Afrikadan gelmişlerdi. Hacıların hali de öyle... Sanki bir düşman ülkesinde imişler gibi yanlarındaki arkadaşlarına ve eşyalarına sımsıkı sarılmışlardı.

Uşkurları, peşkirleri meydana çıkmış, pejmürde, perişan halleriyle insanlardan ve nakil vasıtalarından kaçan bir birine sokulan bu zavallıların hali insanı cidden müteessir ediyordu. Bir çokları da kadınlı erkekli gelmişler. Hayatlarında köylerinden başka bir yer görmiyen bu kapalı kadıncağızların hali ayrı bir dert, ayrı bir mesele. Otellerde ayrı ayrı yatacak yer olmadığı için, diğer erkeklerle bir arada bulunmak, hattâ aynı yerde yatmak mecburiyeti vardı.

Bu yer meselesi.. Yatıp kalkma işi.

Asıl felâket, bilet alma, döviz bulma meselesi. Kimi vapur; kimi tayyare bileti almış... Şu gün gideceksiniz demişler, o gün gelmiş... Bu sefer de «yarın» demişler. Yarın da gelmiş... Gene hareket yok.. Bilet paralarını gerisin geri istemişler. vermemiş ajantalar.

Günde bir tayyare kalkıyor. Olmuşu 22 kişi götürüyor. Halbuki İstanbulda binlerce hacı namzedi var.

Bayram yaklaşıyor, adamları pek haklı olarak bir telâştır alıyordu.

Bu kargaşalıktan, telâştan istifade eden açık gözelri mi ararsın, sahte vapur bileti satanları mı ararsın?!. Bunun burası İstanbul.. Her türlü hergele, sahtekâr, dolandırıcı var.

Bir arkadaşla bir yere gidiyorduk. Önümüze canı çıkacak gibi telâşlı telaşlı, kan ter içinde birisi çıktı. Arkadaşı tanıyormuş.. Hemen açıldı. Efendi dedi 4000 liramı dolandırdılar. Bir tanıdığım vardı. Arkadaşım. Onun da bir tanıdığı vardı. İşte o aldı. Kayboldu herif onu arıyorum.

Ara babam ara... Tanıdığının, tanıdığının, tanıdığı... Acı acı güldük.. Vay zavallı vay... Kim bilir bu kadar parayı bir ömür boyunca bir araya nasıl getirebilmişti.

Bulunduğum otelin, salonu da, yüz numaraya kadar, kadınlı erkekli hacı namzetleriyle dolu idi... Halâ köyden getirdikleri azıklarını yiyorlardı. Yufka ekmek, Bazlama, çökelek.. Bir de karpuz almışlar tamam... Kimi bir birine dert yanıyor, kimi salâvat getiriyor, kimi bir köşede uyukluyor. Bazıları da şimdiden yerinden kalkamıyacak kadar hastalanmış, yatıyordu. Heybeler, peştamallar... Çul çoval.. Harman yeri gibi mubarek.. Yahut bunlar, memleketlerinden koğulmuş, yersiz, yurtsuz, perişan muhacir kafilelerine benziyorlardı..

İşte dedim Anadolu Türklüğünün aşağı yukarı en zenginleri, en seçkinleri. ötesini siz düşünün artık.. Harap ve garip Anadolu gözümde ve gönlümde bir daha canlandı; gözlerim yaşardı.

Bayram yaklaşıyor, hacı namzetleri halâ, otellerde, cami avlularında Ziraat Bankalarının önünde sürünüyorlardı. Bankaların önünde toplananlardan biri: «A kardaş doviz mi, haşa domuz mu bir şey alacakduk, alamaduk» diyordu. Döviz mi, domuz mu? Hakikaten bu işler, vizeler, dövizler, bu müslümanlara bir domuz kadar yabancı idi.

Haydi bileti, dövizi binbir müşkülâtla aldıklarını farzedelim.. İş bununla bitti mi?.. Devlet hava yollarında pilot olarak çalışan bir arkadaşın anlattığına göre, Hacıları tayyare Beyruta kadar götürüyormuş. İstanbulda bile şaşkına dönen bu zavallılar, orada, busbütün yabancısı oldukları bir yerde ne yapacaklar? Ellerindeki dövizi kime, nasıl, oranın parasına değiştirtebilecekler?! Önlerine bir yahudi simsar, bezirgân, sarraf çıkacak, bizim hacı ağaları aldatacak!

Bu işleri iyi bilen, Beyruta seferler yapan bir arkadaş vaziyeti böyle görüyordu.

İçimden «yahu» dedim. Bu ne tetbirsizlik, bu ne ilgisizlik? Kurbanlık koyun sürüleri gibi bu adamları, başsız bırakmak, ona buna soydurmak.. Sürünün bile başında bir çoban olur.. Bunlarda o da yok...

Devlet mesul makamlar bu işi ciddi olarak ele alsa, teşkilâtlandırsa, kendi vasıtasiyle bu işi yapsa... Yapamaz mı? pek âlâ yapabilir.

Memleketin muhtelif yerlerinden tam zamanında devlet hava yollarının tayyarelerini bu işe tahsis etse.. Hem kendi kazansa.. Hem vatandaşlar bu müşkülâtı çekmeseler..

Hepsini yığın yığın Ankaraya, İstanbula toplamıya ne lüzum var efendim.. Meselâ Doğuda Erzurum, Güney doğuda Diyarbekir, aKradeniz bölgesinde Samsun, Trabzon, Güney Anadoluda Adana, Antalya, Ege bölgesinde İzmir, Marmara mıntıkasında İstanbul, Orta Anadoluda Ankara - Konya vilâyetlerinde bu işler görülse... Pasaportu, dövizi v.s. bu merkezlerden sırf bu iş için tayyareler kalksa.. Ne olur. Kıyamet mi kopar!.. Düşünmek, acımak lâzım.. Yazıktır bu millete.. Günahtır, Müslümana eziyet haram.

«Dinimizden bütün baskıları kaldırdık. Biz milletin iradesiple iktidara geldik, diyenlerin bu vazifesidir. Bizim de bunu istemek, onlardan beklemek hakkımızdır. Serdengeçti

www.ulkunet.com

Necid Çöllerinden Medineye (Kâbeyi Tâvaf)

Mehmet Akif

Minareler yeniden «Lâ - ilâhe illâl-lah»
Teranesiyle coşarken, ayaklanıp nâgâh,
Göründü yerdeki saflar huzur-i Mevlâda;
Yayıldı velvelesiz bir inilti eb'âda.
Önümde ümmet-i mazlûmesiyle Peygamber;
Gözümde sel gibi yaşlar, içimde titremeler;
Ne ihtiyarıma sahib, ne i'tiyadıma râm
Bu girdi bâd-ı ibâd ortasında bî - ârâm;
Sularla engine düşmüş sefine - pâre gibi,
— Ki şimdi üste çıkar, şimdi bulmak üzre dibi,
İner iner silinir, şimdi tâ uzaklarda,
Yavaş yavaş kabaran dalgalarla kalkar da,
İyân olur yeniden - öyle çalkalanıp durarak;
Zemîn-i acze kapandım sonunda müstağrak!
Ayılmışım ki: o dehşetli girdibâd, o hurûş,
Sükûna mukalib olmuşdu, bekliyor medhuş...
İninee yerlere mahfilden âkibet bir enîn,
Boşandı gitti o binlerce sineden «âmîn!»
Boyun bükük, kol açık âsümâna, göz kapanık
Ne inliyor o cemâat, ne inliyor artık!
Fezâyı dolduran eller ki hakka yalvarıyor;
Yarup da boşluğu bir müttekây-i nûr arıyor!
Bu başka başka lisanlar, bu harc ü merc âvaz,
Birer niyâz idi Mevlâya... Hem de aynı niyâz!
Evet, şu önde duran ihtiyar Serendibli,
Ya arka saflara düşmüş zavallı Mağribli;
Dalıp dalıp gidiyorken semây-i merhameto,
Gerek bu âleme âid, gerekse âhirete,
Ne istesin ki, beraberce ben de istemeyim?
Şu ben ki.. Her birinin ayrı ayrı kardeşiyim.
Ezelde kaynaşan ervâha ayrılık var mı?
Cihan yıkılsa bu vahdet yerinden oynar mı?
Olunca Minberimiz, Arşımız, Hudâmız bir;
Benim de beklediğim nûr onun da gaysidir.

O nûru gönder, ilâhi, asırlar oldu, yeter!
Bunaldı milletin âfâkı, bir sabah ister.
İnayetinle halâs et ki, dalga dalga zalâm
İçinde kaynamasın çarpınıp duran İslâm.
Bu secdegâha kapanmış yanan yürekler için;
Bütün solukları ferhad olan şu mahşer için;
Harîm-i Kâ-ben için, sermedî Kitabın için;
Avâlimindeki âyât-i bî-hesabın için;
Nasîb-i dâimi husran kesilmiş ümmet için;
Şu hâk-i pâke bürünmüş Semây-i Rahmet için:
Biraz ufukları gülsün cihan-ı İslâmın!
Hududu yok mu bu bitmez, tükenmez âlâmın?
O, çünkü, âleme hâkim yegâne kudret iken,
Bir inkılâb ile mahrum olunca azminden,
Esaretin ne kadar şekli varsa katlandı...
Vatanlarında garîb oldu kendi evlâdı!
O azmi Sen vereceksin ki eylesin sereyân,
Soluk benizlere kan, inliyen göğüslere can.
Ö rûhu ver ki, İlâhî, kıyam edip dînin,
Zemîne feyzini yaysın hayat-ı mâzinin...
Henüz duâ ediyorum ki, «Ya Resûlâllah!»
Nidâsı kükriyerek, bir kanadlı tayf-i siyah,
Basıp eşikleri tutmuş yığınla gölgelere,
Süzüldü ucdaki «Bâb-üs-selâm» önünde yere.
Mehîb sayhası hâlâ fezâda çınlardı,
Ki yükselip yeniden, yardı geçti eb'adı.
Düşünce Ravza-ı Peygamberin ayaklarına;
Sarıldı göğsüne çarpan demir kuşaklarına.
Dikildi Cebhe-i Dîdâr önünde, müstağrak.
Diyordu inliyerek :
— Yâ Nebî, şu hâlime bak!
Nasıl ki bağrı yanar, gün kızınca sahranın;
Benim de rûhumu yaktıkça yaktı hicranım!
Hârîm-i pâkine can atmak istedim durdum;
Gerildi karşıma yıllarca ailem, yurdum.
«Tahammül et!» dediler.. Hangi bir zamana kadar?..
Ne bitmez olsa tahammül, onun da bir sonu var.
Gözümde tüttü bu andıkça yandığım toprak;
Önümde durmadı artık, ne hânmân, ne ocak...
Yıkıldı hepsi... Ben aştım diyar-i Sûdânı,
Üç ay «Tihâme!» deyip çiğnedim beyâbânı.
Kemiklerim bile yanmıştı belki sahrâda;
Yetişmeseydin eğer, yâ MUHAMMED, imdâda;
Eserdi kumda yüzerken serin serin nefesin;
Akar sular gibi çağlardı her tarafa sesin!
İradem olduğu gündür senin iradene râm,
Bir an için bana yollarda durmak oldu haram.
Bütün heyakil'i hilkatle hasbihal ettim;
Leyâle derdimi döktüm, ciba'i söylettim!
Yanıp tutuşmadan aylarca yumınadım gözümü...
Nücumu sor ki bu kirpikler uyku görmüş mü?
Azab-ı hecrine katlandım elli üç senedir...
Sonunda alnıma çarpan bu zalim örtü nedir?
Beş altı sineyi hicran içinde inleterek,
Çıkan yüreklere hüsran mı, merhamet mi gerek?
Demir mikâbını kaldır mezar-ı pâkimden!
Bu hasta rûhumu artık ayırma hâkimden!
Nedir o meş'ale?.. Nûrun mu? Yâ Resûlâllah!..
Sükûn içinde bir an geçti, sonra bir kısa «âh!..»
Ne gördüm, oh! Serilmiş zemine Sûdanlı...
Başında, ağlıyarak bir zavallı Seylânlı,
Öpüp öpüp kapıyor elleriyle gözlerini.
Bitince harice nakliye gasli, tekfini,
«Bâki» a gitti şehidin vücut-i fânisi;
«Harem» de kaldı, fakat, rûh-i cavidânisi.

Devrimize

Sanma dostum bunca gayret bir dilim ekmek için
Bakmasan yorgun düşer can, afiyet elden gider...
Çok mu gördün bir karış toprakla yırtık şalvarı?..
Ben koyun sen kurt olursak ünsiyet elden gider...
Bütçe denk olmak gerektir; zamma baş vur, vergi yaz
Her şeyin bir haddi vardır; artık insaf et biraz...
Gönlü hoş tut, halka boş ver, dosta bahşet imtiyaz
Saltanat hoş amma bir gün cem'iyet elden gider...
«Gün bu gün» «yaz boz» usuldür, şişko beyler dalgada,
Bel kırıp divan durur erkân, maiyet arkada...
Gayrı meşru bol kazansın gayrı millî bankada,
Hep dolap döndürmek olmaz emniyet elden gider...
Geldi mister, gitti mister, çek ziyafet, ver rapor
İsraf ettik, vergi biçtik; borç alıp kırdık rekor...
Bence «yardım marka» yükten kalkabilmek hayli zor;
Borç ödenmez haczederler, mülkiyet elden gider...
Hasta, yoksul, öksüz, işsiz derdi derya herkesin,
Yâ sabur çeksin fakirler, yağlılar havyar yesin...
CÂMİ, her yer gül, gülistan çıkmasın nâhoş sesin;
Sille yersin zülfiyardan hürriyet elden gider...

Göztepe 1949 - C. CÂMİ

www.ulkunet.com

Serdengeçti, Aziz okuyucularının mubarek Kurban Bayramlarını tebrik eder, kendilerine Cenabı haktan sıhhat, afiyet, saadetler diler.

Çıkacak Kitaplarımız

BU MİLLET NEDEN AĞLAR?

Yazan: Osman Yüksel

Mevcudu kalmıyan, Türklüğün perişan hali» kitabı yeni ilâveler ve düzeltmelerle bu isim altında basılıyor... İçli, dertli biz uslupla, gönülden, içten gelen bu dokunaklı, yanık yazıları muhakkak okuyunuz!...

«Bu Millet Neden Ağlar?» Yazan: Osman Yüksel Fiatı 100 Kr.

MESNEVİ :

Celâleddin i Rumi'nin bu şaheseri... 6 ciltlik mesnevinin en güzel parçaları... Özü... Aşk - Şiir - Hikmet - Hakikat - Felsefe tasavvuf - Bir dünya, bir alem.. Ayrıca Mevlânının hayatı, sanatı, dünya görüşü... Mevleviler... Mevlevi ayinleri... Resimler, minyatörler çıkıyor...

NİYAZİ-İ MISRİ DİVANI Yazan: Selâmi Salim... Niyazinin tam divanı.

XVI ASIRDAN SESLER...

On altıncı asırda Kanuni Sultan Süleyman nezdine gönderilen Avusturya sefirinin hatıraları... Harikulâde bir eser... Muhteşem Süleyman devrini bütün haşmetiyle canlandıran bu kitabı muhakkak görünüz. Çıkar çıkmaz mecmuamız ve gazetelerle ilân edilecektir. Eser İngilizceden çevrilmiştir.

MABETSİZ ŞEHİR...

Serdengeçti Osman Yüksel'in en hareketli en hamleli yazılrı bu kitapta toplanmıştır... Mabetsiz Şehir sahte inkılâpların iç yüzleri sosyete âlemleri... Ruhsuzluk, köksüzlük, Mabetsiz Şehir... Bu kitap hazırlanıyor... Bekleyiniz!...

GÜLÜNÇ HAKİKATLAR...

Serdengeçti'nin, «Gülünç Hakikatler» sütununda çıkan fıkraların en güzelleri... Daha bir çok yeni fıkraların mizahi şiirlerin ilâvesiyle harikulâde güzel bir eser meydana gelmiştir. Öldürücü, güldürücü fıkralar... Ağır mizah... Siyasî Hiciv fiatı 1 lira. Alın görün... Dokuz gün, dokuz gece gülün.

KARA KİTAP :

Yaşıyan ve Yazan: Osman Yüksel

Bir devrin yüz karası. Tabutluklar, zincirler, zindanlar... Bin bir facia... «Büyük Doğu» gazetesinde bir çok sebeplerden dolayı muntazaman tefrika edilemeyen bu harikulâde eser kitap halinde çıkacaktır. Çıkar çıkmaz bütün gazetelerle ve mecmualarla ilân edilecektir.

KAŞGARDAN - ANKARAYA...

Bu muazzam eser hazırdır. İlk fırsata basılacaktır.

İdarehanemizde bulunan kitaplardan:

RUH ANSİKLOPEDİSİ: Koskoca bir kitap içinde akıllara durgunluk verecek şeyler var. Fiatı 4 lira.

SPRİTUALİZM: Ayni mahiyette bir kitap: Fiatı 4 lira...

RUHLAR BANA BÖYLE DEDİLER : Fevkalâde meraklı esrarengiz mevzular. Fiatı 125 kr.

Pakistan hakkında kitaplar :

İKBAL — Rumi: Bizim Mevlâna Celâleddin Rumi ile Pakistanın büyük şairi Muhammed İkbal'in üzerine yazılmış çok kıymetli bir eser: Fiatı 50 kr.

PAKİSTAN : Bugünkü Pakistan Keşmir Meselesi - Dost ve Kardeş Pakistanı resimlerle tanıtan bu kıymetli eserlerin fiatı 25 er kuruştur. Kapağının parası değil, muhakkak görünüz.

Gurbet Yollarında

Ne beklersin artık sürde gidelim
İşte işbir kamyon ka'kti be şoför.
Ne ister bu adam görde gidelim
Gönül bu yerlerden bıktı be şoför.

Dağlar ötesini görmektir arzum
Gariplik sırrına ermektir arzum
Gurbet ilde canı vermektir arzum
Bir dert ki içimi yaktı be şoför.

Dert mi sordun? Saymak güç , tomar. tomar.
Ana, baba, kardaş, sırdaş hepsi var.
Bıraktık geride bir de nazlı yar,
Hayali gözümden aktı be şoför.

Yaş yirmibir o'du, bahar görmedim
Hayat bahçesinden bir gül dermedim.
Diledim Tanrıdan lâkin ermedim.
Felek gancasını taktı be şoför.

Çok ıztırap çektim zevk ala, ala.
Etmedim çok şükür hiç kul'uk kula.
Edenleri gördüm de o lânet pula,
Beynimden bir şeyler çaktı be şoför.

Gök bulutsuz, güneş dağlara indi.
Gurbette ilk gece başlıyor şimdi.
Geçen otodaki gördünmü kimdi?
Eğ'ip gülerek baktı be şoför.
Çok sorma artık tak fitesi dörde
Bilirim bulunmaz çare bu derde
Haykırdıda ruhum imansız ferde
Dün fakirhanemi yıktı be şoför.

Lütfi KARTALTEPE

TÜRKELİ :

Kendi halinde Afyonda çıkmakta olan bu mütevazi derginin son sayısı (18) Ankarada basılmış münhasıran Türk Milliyetçiler Derneği Birinci Kurultayına hasredilmiştir. Bu kardeş dergiyi okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz. Adres: P. K. 22 Afyon.

Serdengeçti'nin eski sayıları Ankarada Hale inen taş merdivenin basamağındaki kolsuz bayiden temin edilebilir.

Kitap ve Mecmua sipariş edeceklere : 5 liraya kadar olanlar için posta pulu, daha fazlası için havale gönderile.. İstenilen kitapların isimleri havalenin kenarına yazıla.... Ayrıca mektuba lüzum yok.. Beher kitap için 10 kuruş pul teahhütlü istenecekse 15 kuruş pul daha. Veresiye kitap ve mecmua siparişi yapılmaması rica olunur.

Okuyucular : Serdengeçtiyi okuyun, okutun, abone bulun, abone olun.. Serdengeçtinin: 3, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 sayıları mevcuttur. Beheri 30 kuruş.. P. K. 353. Ankara Adresine müracaat..

www.ulkunet.com

Kuranıkerim Meşalesi

Bismillâhirrahmanirrahim

Alemi ervahta bize insanlık fıtratını bahşederek saltanatı ilâhiyyesini temâşâ ettirdikten sonra bizi kendisine muhatap kılan, (Elestü Birabbiküm) hitâbı râbbanisine bizden (Kalû Belâ) cevabını alarak - bizimle mu'âhede yapan, bizi ahseni takvim üzere halk buyurarak sözümüzde sâdık olup olmadığımızı yine bize göstermek için muktazâyı hikmet âlemi şuhûde sevk eden, bu dâr-ı imtihana müslüman olarak getiren, rahmetile imdâd eyleyerek imtihan su'allerini ve cevablarını bildiren, her şeyi yoktan var ile uçsuz bucaksız zannedilen bir fezâ ve adetle ifade edilmeyecek derecede kalabalık cerâmı semâviyye içerisinde onlara ve o fezaya nazaran bir zerre olamayan, sırf bir lutuf ve keremi ilâhisile üzerinde tutunabildiğimiz dünyayı bize mekân ve mahlukatının çoğunu musahhar kılan, bizi ni'metlerine gark eden, ehli basiret için her zerrede azameti ilâhiyyesi nümâyân olan, nuru Muhammedisile aydınlattığı :

(Lâ İlâhe İllâllah
Muhammedün Resulûllah)

Diye Allahlığını tasdik ettirdiği kalplere muhabbeti ilâhiyye tahtını kurduran, böyle daimi bir irtibat ile kalpleri yabancı istilâlardan koruyan, bu kadar tezahür ve tecellilerin, sayısız ni'metlerin şükrünü hamdi edâ edebilmek kaygusu ile çırpınan biz müslüman kullarına, kulluk edebilmek için kuvvet ve kudret bahşeden, bizi bir an lutfü keremünden mahrum bırakmıyarak günde beş vakit huzuru izzetine dâ'vet eyleyen, hiç bir şeye nazarı tevecchühle nazar etmiyerek cemâlî ilâhiyyesinden gayrı temaşâyı kalbine aksettirmeyerek kalbinde masivaya dahil şeylere zerre mikdarı muhabbet yeri vermeyen ve kalbini nuru Muhammedisile tathir ederek beytullah kılan kullarına bu huzurda mi'rac zevkini tattıran, aşkile (aman yarabbi) diye istimdat eden kuluna hazine-i rahmetinden imdât eyleyen, her feyzin her ilhâmın menba'ı bulunan âlemlerin rabbi olan Allahıma hamdederim...

Havassımızla idrak, hayalimizle tehayyül edebildiğimiz edemediğimiz, bildiğimiz bilemediğimiz, bize bildirilen bildirilmeyen bütün mevcudat yok iken, evvelenu, Allah te'alânın aşk ile zatını zatına tecellisile izhâr buyurduğu, cevheri evvel, akli evvel tesmiye edilen, mâye'i hilkat hulasa'i kâ'inat olan, leyle'i miraclı, herkese memnû o makâmı mu'attâda bizleri anarak o devletten, hâlıkın o lutfü atâsından mahrum bırakmıyan, halıkı a'zamın, hilkatini âlemlerin hilkatine sebep, çlemlere rahmet, beşere nur kıldığı:

(Ve inneke le'ala hulukın azım)
(Lavleke levlak veme halahül alem)
(Veme erselnake illa
rahmeten lil'alemin)
(Vekefa bil.âhi şehiden
Muhammedün Resulullah)

diye şânını izhar ve: (İsmini ismime zam ettim ben anıldıkça sen de anılacaksın...) diye nâmını i'lâ eylediği, kendisine muhabbet edenlere Allah'ın da muhabbet ettiği, kendisine düşmanlık edip kahır ve âleme rüsva eylediği, ey habibim sen muhabbeti ilâhiyyemin suretisin. Bana muhabbet etmek isteyen evvelâ sana uysun, sana muhabbet etsin ki onu muhabbetime kabul edeyim. Sana muhabbet etmeyen benim muhabbetime kavuşamaz. Ona huzurumda yer vermem dediği, ve melek ne de nebiden hiç birisinin giremediği sarayı lâmekân-ının, haremi akdesin hususî müsafiri, kesret lutfü inâyetin, aşku zevku muhabbetin taksimi için rahmeti ilâhiyyesinin hazinesi kıldığı, enbiyanın imamı, sarayi ahadiyyetin tercümânı a'lânın hâdimi, liva'i hamdin ve makâmı mahmûdun sâhibi, âlemin hükümdarı ma'nevisi, iki cihan serveri, habibi hudâ, resuli müctebâ, şefii rızi cezâ, Muhammed Mustafa sallallahü aleybi vesellem efendimize teslimiyyetimin ifâdesi olmak üzere sayısız salatüselâm ederim...

(Lâilâhe illâllah) hükûmeti rabbaniyesinin ferdleri olan bizler için, efendimize sadakat, muhabbet ve teslimiyetin birer canlı levhası, mu'allimi hakikaten te'allüm ederek yetişen, putei aşkı muhammedide eriyen ve şemsi hakika'i muhammediye semasının birer yıldızı mesabesinde olan âline ve ashabına da salâtü selâm ederim...

Kadiri mutlak hazretleri, on yedi aydan beri, fışkırık cami'i şerifi minberinden, bu ma'nevi makamdan müslüman kardaşlarına hitabetmek şerefini bahşetti.

Bu kerre lutfedilen tevecchüh ve israr üzerine bazı hutbelerimi bastırarak, bu şekil ile de yine müslüman kardaşlarına hitap etmeğe niyet ile ismini

(Kur'ani Kerim Meş'alesi)

tesmiye ettim. Gayret, lutfü inayet ve tevfiki hidayet hakdan.

Mehmet Metin İRŞADÎ

İnkilâplar ve Türk Kadını

kimse lâf sözliyemez zira kanun vardır cezalandırılır. Güzellik müsabakası ise alelâde bir teşhir meselesidir. Bizi de ati ve gayesini saklayıp sureti haktan görünen insanlar bakımından alakadar etmektedir. Hedef yazısının sahibi yazısında bu müsabakaların filim prodüktörleri, festival heyetlerini, turizm kurumlarını veya magazin mecmualarını alâkadar etmesi lâzım geldiğini, fakat yurdumuzda 1945 tenberi bir irtica başgösterdiğinden Atatürk inkilâplarının yaşayacağını göstermek için tertib işini üzerlerine aldıklarını belirtiyor.

Hayırlı bakalım devrim ocakları ne gevşeyiş çıkış. Bu inkilâpçı geçinen gazete Atamıza büyük bühtanda bulunuyor. Atatürk inkilâpları güzel müsabakası yapmak mıdır? Kızları soyup binlerce kişinin karşısında teşhir etmek midir? Amerikada kendini alenen öptürmek midir? Plâj ve eğlence yerleri olan pakri adasında para yiyen Sabık Mısır Kralı Faruk gibi rezillerin karşısına çıkarıp arzı endam ettirmek midir? Biz göre hiç biri değildir ve güzellik müsabakası ile inkilâpların alâkası yoktur. Eğer Cumhuriyet gazetesi «İnkilâplarına gayesi mahremiyet fikrini yok etmektir. Bu da dini ve ahlâkî duyguyu kaldırmakla olur. Biz bu yolu bunun için ihtiyar ediyoruz» demek istiyorsa o zaman iş devrim ocaklarına aittir.

Hüsnü zanla hareket ederek başka habis maksat aramadığımız bu güzellik müsabakaları tertip işi camiamızın karakteri ile bağdaşamaz. Türkiyeyi temsil ettirmeğe hukukan, maddeten ve manen imkân olmadığı gibi hakları da yoktur. Esasen şu ana kadar ne inkilâplarının ne de bir şeyin değiştiremediği, hürriyetini kazanamamış Türk kadını beli bükük tarlada çalışan köylü kadındır. Onun da müsabaka ile uğraşacak vakti yoktur. Olsa bile bu müsabakaya girmez: İffeti ve hicab perdesi manidir. Onun vücudu da güneşte yanmıştır. Fakat üryan plâj kumları üzerinde yatarken değil, öküzün ardında çift sürer, çapa çapalarken yanmıştır. Tırnakları kırmızıdır. Lâkin çıplak ayaklarını yarım pabuçlarından cazib göstermek için oje ile boyanmış değildir. Çarıktan fırlayan parmakların taşlarda parçalanması ile kanla boyanmış kırmızıdır.

Türk kadını köylü kadına ne mutlu sana ki şehrin murdar çehrelerinden uzaksın. Bir gün çıfen sona erer sen de hakkın olan huzura kavuşursun o zaman varlığını düşünmeğe vaktin olacaktır. Düşün ki senin adına ne güzellikler yapılıyor ve büyük ve kudretli Türkiyenin yarınki kahraman evlâdı anasını bekliyor.

www.ulkunet.com

İslâmiyet Hareket Dinidir

Mehmet ORUÇ

İlim medeniyetin en mühim kaynağı, ulema da ilmin kaynağıdır. Her kaynağın etrafında bir hayatiyet ve her hayatiyetin tablosunda bir alem görülür. Alemlerin mevcudiyeti ile kaimdir. İşte bunun içindir ki, her ümmetin ulaması o ümmetin medeniyet ve inkişafının kaynağıdır.

İnsanlar güneşin doğmasiyle yaşadıkları arzın toprak sinesinde çalışmak imkânını lâyıki veçhile elde ederlerse de, bu çalışmalarının kendilerini dünya ve ahrette mes'ut edecek yani hakiki ve ebedî saadete ulaşacak şekilde ceryanı ancak nur-u, Kur'an, Dinî İslâm olan hakikat güneşi Hazreti Muhammed in nurundan müstefit olabilmelerile mümkündür.

Çünkü insanların bu çalışmaları neticesinde hakikî ve ebedî saadete nail olabilmeleri ancak hak yolunu takip, batıla arka çevirmekle mümkün, bu ise Hakkı batıldan faydalıyı faydasızdan ayırabilmek imkânını veren hakikat güneşi Hazreti Muhammed'in nurundan müstefit olabilmekle mümkün bir keyfiyettir.

Dünya üzerinde seyyahatlarımızın selâmetle cereyanı hususunda güneş, güneş olmadığı zamanlar yıldızlar cihet tâyinindeki yardımlariyle ne kadar mühim bir mevki işgal ederlerse manevî yolculuklarda da hakikat güneşi Hazreti Muhammed O nun nuru olan dini İslâm ve bu nurla nurlanmış bizlere bu nuru aksettiren varisi Nebi islâm ulaması da aynı mevkii işgal ederler. Fakat şu muhakkakki; beşeriyyet ancak ve ancak Hazreti Muhammed'in nurundan müstefit olabileceğine göre, ulemanın da beşeriyete faideli olabilmesi O nun nurunu yani örnekliğini katışıksız aksettirebilmeleriyle mümkündür.

Bugün islâm ülkelerinde yaşıyanlarda müslümanlığa yakışır bir seviyye inkişaf ve ilerleme görülmüyorsa bu halin sebebini müslümanlıkta değil mevcut ulemanın Hazreti Muhammed'in nurundan yani örnekliğinden lâyıki veçhile istifade edememiş olmalarından ötürü bu nuru bize aksettirememelerinde aramak lâzımdır. Kanaatindeyim.

Bu ümmet aradığı, beklediği, özlediği aleme, güzelliğe ancak Hazreti Muhammed gibi yaşayan, O nun gibi düşünen, O nun gibi çalışan ve O nun örnekliğini katışıksız aksettiren ulema zümresine kavuştuğu gün erecektir.

İslâm ulaması şunu bilmeli ki; İslâm dininin yalnız fıkıhtan ibaret olarak kabul etmek hayatın gösterdiği her cephenin aynasında Hazreti Muhammedin örnekliğini görmekten ve bu görüşle hallenmiş olmaktan mahrum yaşamak, bize yalnız ve yalnız mahrumiyet getirecek içine düşmüş olduğumuz bu kısırlığın devamını temin etmekten başka hiç bir işe yaramıyacaktır.

Hazreti Ali buyuruyor ki : (Alimin ölümü âlemin ölümü gibidir).

Hazreti Resul'ün örnekliğinden onun takip ettiği yoldan inhiraf etmiş ulema nazarı islâmda ölmüş demektir. Alimi ölen ümmetin âlemi de beraber öleceğinden ötürüdür ki, bu ümmet alimin âlemi olan ilim ve medeniyet âleminden alimini kaybetmekle mahrum kalmıştır.

Efendimizin ömürlerinin üçte ikisi çıldırmış develer ve atlar üzerinde kasırgalar gibi mücadeleyle geçti. Fakat bu gün onun yerine vazife gören, onun varisi olduğumuzu iddia eden bizlerin ömürleri basur memeleriyle donanacak derecede yumuşak minderler üstünde geçiyor...

Efendimizin ameli salihi «Beşeriyetin dünyevi ve uhrevi refahü saadeti için ömrü hudutsuz bir cömertlikle harcamak» mânasına almış olduklarına ömürleri şahittir. Biz onun varisi olduğumuzu iddia etmek küstahlığında bulunanlar ameli salihin hududunu islâmın beş şartının hududiyle tahdit ediyor ömrü namaz kılmak ve kahvede tavla seyretmek, nargile çekmek, enfiye çekmekle tavşan pisliği gibi geçen insanlara beş vakit namazın da niyazındadır demek, şayet vaktiyle medreseye devam etmişlerden olup ibareyi çözecek kadar arabca biliyor kafasının içinde bir kaç avuç fıkhi malûmatta yer almış bulunuyorsa, Peygamberin örnekliğinden, sıratı müstekimden fersah fersah uzak düşmüş bu miskinler pirinede islâm âlimi unvanını vermekte teredüt etmiyor, işlemiş olduğumuz cinayetin azametini görememek bedbahtlığına gömülmüş bulunuyoruz.

Efendimiz vazifelerini ifa aşkının mestliğiyle münkirlerin ayaklarına gider, bu yolda taşlanmağa, parçalanmağa zerre kadar bir ehemmiyet atfetmeksizin o muzlarına yüklenmiş olduğu vazifenin ifasını düşünürdü. Biz onun varisi olduğumuzu iddia edenler hastasından kaçan gafil doktorlar gibi münkirlerden kaçıyor, onları camilerde bekliyor a - yağımıza dâvet ediyoruz.

Ey islâm uleması :

Biz bu örneklik, bu kafa, bu meskenetle ancak diyarı hüsrana gidebilir, bize tabi olanları da ancak oraya götürebiliriz. Bir an evvel aklımızı başımıza alalım, efalimizi biricik örneğimiz olan Allah'ın habibi sevgili peygamberimizin örnekliğini nazarı itibara alarak ayarlıyalım.

KÖŞEMDEN

Kışlanın kapısı doğuya bakar,
Hasretlik ateşi bağrımı yakar,
Ağlayıp nazlı yar yoluma bakar
Ağlama sevdiğim vatan borcumdur.

Emirler verilir üstlerden ast'a
Bugün zırhlı tuğayda, öbür gün Kars'ta,
Mektubum gelmiyor yarim mi hasta?
Ağlama sevdiğim vatan borcumdur.

Abdurrahim Balcıoğlu

Ağam

Duman ağmış yine dağlar başına.
Seni vermem yaylaların kışına.
Gelgit ağam gelgit Allahaşkına:
Gitme ağam gitme kal benimilen,
Ardından ağlamaz el benimilen.

Şu dünyanın yokuşu var, düzü var,
İyi, kötü yaşanacak yazı var,
Eline bakıyor bunca kuzu var:
Gitme ağam gitme kal benimilen,
Ardından ağlamaz el benimilen.
Ağam, el sözüne uyacakmısın?

Beni bu derdile koyacak mısın?
Gurbete gidip de doyacak mısın?
Gitme ağam gitme kal benimilen,
Ardından ağlamaz el benimilen.

Ağam benim, yiğit ağam, eş ağam,
Baba ağam, kardeş ağam, baş ağam.
Altı güzel ağam, bağrı taş ağam.
Gitme ağam gitme kal benimilen,
Ardından ağlamaz el benimilen.

Mehmet Hamzaoğlu

www.ulkunet.com

LANETNÂME

— Büyük İslâm - Türk şairi Mehmet Akif Ersoy'un mübarek ruhuna ithaf —

Şehvet terennüm eden şi'r e, gazele lânet,
(Hayasız neşriyat)a, (Ruhsuz Güzel)e lânet!..
Berlin'den Moskova'ya kaçan Almana lânet,
Yuktta (Avrat Pazarı) açan Yalman'a lânet!..
Türk adını taşıyan (İffetsiz Kız) a lânet,
Kucaklarda yaşıyan sözde (Yıldız) a lânet!..
Kalbi aşkla çarpmıyan hissiz bülbüle lânet,
Kendini (Coni) lere öptüren (Gül) e lânet!..
(Ar), (Namus) mefhumunu öldürenlere lânnet,
Dünyayı halimize güldürenlere lânet!..
(Vatan) ında durmadan zehir kusana lânet,
Bu (Milli Facia) yı görüp susana lânet!..
«Aile, bir zehirdir.» diyen Antel (1) lânet;
Başbakan Menderes» çekilen tel'e (2' lânet!..
İlk (Nebi) yi kandıran eski meleğe lânet,
Bir (İblis) i andıran Kahpe Feleğe lânet!
«Her şey vatan içindir.» demiyenlere lânet;
Ömrünce helâl lokma yemiyenlere lânet!
(Vicdansız Muhtekir)e, (Gaddar esnaf)a lânet,
Ocakları söndüren (Lüks)e, (İsraf)a lânet!..
(Moda) ya, (Sefahet)e, (Plâj)a, (Bar)a lânet;
(Gafil Garp Hayranı)na, (Züppe Kibar)a lânet;
(Kumarbaz)a, (Ayyaş)a, (Irz düşmanı)na lânet;
(Sahte Kahraman) ların sahte şanına lânet!..
(Saygısız Talebe) ye, (Aciz Hoca) ya lânet;
Memleket aleyhine tüten bacaya lânet!
(Kundakçı)ya, (Casus)a, (Beşinci Kol) a lânet;
(Dalkavuk)a, (Dönme)ye, (Solcu) ya, (Sol) a lânet!..
(Palavracı Hatib)e, (Lâf-ı Güzaf) a lânet,
(İmansız)a, korkağa, korkuya, za,fa lânet!..
(Muhteris)e, (Kindar)a, (Caraz)a, (Kin)e lânet;
Hürriyetin mezarı : (Rusya)ya, (Çin)e lânet!..
(Beş kocalı karı)ya, (asri koca)ya lânet,
Fuhşa yataklık eden filme, locaya lânet!
(Zenci musikisi)ne, (Balo)ya, (Dans)a lânet;
(Kızıl) lara yar olan tâlihe, şansa lânet!
(Stalin)e, (Lenin)e, (Orak-Çekiç)e lânet;
Mukaddesat düşmanı (Allahsız Piç)e lânet!..
(Siyonist)e, (Mason)a, (Bunak Dinsiz)e lânet;
Ey Moskof uşakları! Topyekûn size lânet!..
Mazlumların âhını alan bir çağa lânet,
Yetimlerin hakkını çalan alçağa lânet!..
(Halk)ı eşek yerine koyan rejime lânet,
Efendimiz (Köylü)yü soyan rejime lânet!
(Satılmış Muharrir)e, (Köksüz Şair)e lânet,
(Heykel) den anlet ayan (Ahmak Zâir) lânet!..
Allah'dan başkasına Lâi olan kula lânet
Hırsıyla birkaç paraya, pula lânet!..
Örümcekli kafayı, irfansız zikre lânet,
Kopyacı inkılâba, imansız fikre lânet!..
(Kızıl Profesör)e, (Rezil Alim)e lânet,
Bir devrin yüz karası (Sağır Zalim) e lânet!..
Kur'an'a (Çöl Kanunu) diyen soysuza lânet,
Daha birçok nankör yiyen soysuza lânet!
Başımızı döndürmek istiyenlere lânet,
(Nûr)umuzu söndürmek istiyenlere lânet!
(İman kaatilleri)ne, (Küfür ehli)ne lânet,
(Dilci) geçinenlerin korkunç cehline lânet!
Ümidi, azmi kıran ye'se, elem e lânet;
(Tarih)i tahrif eden (neş'um kalem)e lânet..
İftira kervanını yürütenlere lânet,
(Üstad)ı (3) zindanlarda çürütenlere lânet!
Mü'minleri canından bezdirenlere lânet,
Mâsumları kurşuna dizdirenlere lânet!..
(Türkçülük)e karşı harp açtıranlara lânet,
(Miğdeci)lere çirkef saçtıranlara lânet!
Bizi (Tabutluk)larda indetenlere lânet.
Gençliğe kurt masalı dinletenlere lânet
(Vatansız firari)ye, hayranlarına lânet,
(Reziller Güruhu)nun seyranlarına lânet!
Millete kan kusturan mühim (!) zatlara lânet,
(Hain)leri savunan avukatlara lânet!..
Dürüst memurlarını ezen âmire lânet,
İş vakti şurda, burda gezen âmire lânet!
(Vazife) ye (Angarya) deyip geçene lânet,
(Ahlâk)a, (Fazilet)e kefen biçene lânet!
(Ruh mimarı) olmıyan (Münevver Türk) e lânet,
Şu (Lüks otomobil)e, şu (Vizon Kürk) e lânet!..
(Hamiyetsiz Zengin)e, (Hayırsız Mal)a lânet,
Yurda gölge vermiyen ağaca, dala lânet!
(Tembel)e, (Yalancı)ya, (İki üyzlü)ye lânet,
(Müfsit)e, (Münafık)a, (Kötü Gözlü) ye lânet!..
Bünyemizi kemiren sayısız derde lânet,
Domuz gibi semiren lüpçü nâmerde lânet!..
İnsafsız, merhametsiz, duygusuzlara lânet;
(Nemelâzımcı)lara, (Kaykusuz)lara lânet!
Paçamıza saldıran kuduz itlere lânet,
Mikropların mikrobu (Parazit)lere lânet!
(İnkılâp Softası)na, (Kozmopolit)e lânet,
Küstah (Hahanı Basın)ya, (Metropolit)e lânet!..
«Ayasofya kilise olsun!» diyene lânet;
«Kıbrıs'a Yunanlılar dolsun!» diyene lânet!..
(Komünist)i (Türkçü)den üstün tutana lânet,
Alçağa talkın verip salkım yutana lânet!
Fazlıoğlu Edersen mefkûrene ihanet,
Sana da olsun lânet, sana da olsun lânet!..

Eskişehir - 3/8/1952
Fazlıoğlu Cemâl Oğuz ÖCAL

İST'in matemi

«Bağrıyanık» gazetesinde çıkan bir Karikatür üzerine

Bir gündü üç arkadaş,
Uzaklara yollandı şehirden, yavaş yavaş.
İkisi, sağda solda,
Üçüncüsü ortada. Bu çok mühim bir volta.

Ortadaki Komünist.
Çıkmazdı tenhalara arkadan gelmezse İST.

İST'lerce volta feci,
Çünkü; pusu kurmuştur ırkçı ile mürteci.

Evet: takip etti İST.
Takibetti: sepet'enmesin diye komünist.
Bir ara ortadak':
Gelmem der, arkadaşım yanıma gelir tâki...

Yelesi geçti ele,
Kardeşin geldi, gelir diye tesellilerle.
İki iman kardeşi,
Arkadan koşagelen İST'e terketti leşi.
Leşin kopmuştu başı.
O murdar baş yanında diz çöktü arkadaşı,
Ve bayıldı Engerek.
«Sen öldün, ben de yaşayamam» diyerek.

İshak BAŞAL
Erzurum

www.ulkunet.com

SERDENGEÇTİ İDAREHANESİ
— Denizciler Cad. Küçük Çarşılıan No: 27/27 —

İdarehanemizde bulunan kitapları fiatlariyle birlikte bildiriyoruz :

Kur'anı Kerim : Her boy, hattat Osman ef. eseri..

Kur'anı Kerimin tercemesi ve tefsiri - 9 Cilt: Elmalılı Hamdi ef. eseri.. En güzel bir şekilde ciltlenmiş. 60 lira.. Taşra için 6 lira posta ücreti 66 lira...

Ahmed Hamdi Akseki'nin Eserleri :

1) **İslâm Dini** — İtikat - ibâdet - ahlâk - **İslâm dini hakkında** her ne ararsan bulunur.. 442 sayfa büyük kitap.. 2 Lira..
2) **Askere Din kitabı** : Bu kitap yalnız askerlere değil, bütün müslüman Türk halkına hitap eder.. Çok ucuz.. Çok kıymetli bir eser.. 480 sayfa 250 kr.
3) **Namaz surelerinin terceme ve tefsiri** : Fiatı 50 kr.
4) **Öğretmen ve öğrencilere açıklamalı Din Dersleri**
   a) Birinci kitap 100 kuruş
   b) İkinci kitap 150 kuruş..
5) **Paygamberimizin vecizeleri** : 125 kr.

Ebedi Risalet : Arap Birliği Genel Sekreteri Azzam paşanın, Hz. Muhammed hakkındaki muazzam eseri.. Fiatı 250 kr.

İlim, Ahlâk, İman : Garbın ve şarkın en seçkin alimlerinin, feylesoflarının din hakkındaki görüşleri.. Bu kitabı bilhassa münevverlerimize hararetle tavsiye ederiz. Fiatı 150 kr.

İslâm Düşüncesinin İlâhi tarafı : Esher Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi Profesörlerinden Dr. Muhammed - ul Behiy'in eseri 210 sayfa tutan bu kitabın fiatı sadece 1 liradır.

Riyâzüssalihin : Hem kemiyet hem keyfiyet bakımından muazzam bir eser. En seçme hadisler - Arapça - Türkçe... Dr. Muhiddinin eseri.. Terceme edenler: Diyanet işleri heyeti müşavere azasından: H. Hüsnü Erdem ve Kıvameddin Burslan. Büyük boy: 486 sahfa 4 lira..

Mukayese (İslâm mütefekkirleriyle garp mütefekkirleri arasında) müellifi Prof. İsmail Hakkı İzmirli. Fiatı 70 kr.

İslâm Dini : Hint ülemasından Mevlâna Muhammed Ali'nin eseri.. Bu kıymetli eseri Türkçeye Naciye Akseki çevirmiştir. Fiatı 2 liradır..

Hüccetül islâm : 50 kr. ilâveli «yasini şerif» 30 kr. **İnsanoğlu kendini Arıyor!.** Sait Çekmegil. Fiatı 60 kuruş.

İslâm dinine Tasavvufi ve ilmi aBkışlar: Mehmet Oruç Fiatı : 2 lira..

Tasavvufa Dair Kitaplar :

Muhiddin-i Arabi : 250 kuruş

Abdulkadir-i Geylânî : 150 kuruş.

Hakikat yollarında : İmam-ı Gazalî - Muhiddin-i Arabi - Bedreddin-i Simavî - Th. Flournoy - Mark Orel'in fikirleri. Bu ciltte Mustafa Rahmi Balaban tarafından derlenmiştir. Fiatı 250 kuruş...

Tasavvufî ve Ahlâkî Romanlar:

Samiha Ayverdinin Eserleri :

Yaşıyan ölü	150 Kr.
Yusufcuk	150 "
Son Menzil	125 "
Mesih Paşanın imamı	250 "
Ateş ağacı	100 "
İnsan ve Şeytan	120 "

Tasavvuf, aşk, veced, derinlik, enginlik... Bütün bu eserlerde...

Felsefe ve Tarihe Dair Eserler :

Tarihi Maddeciliğe Reddiye : Yazan: Felsefe Profesörü Hilmi Ziya Ülken, **Tarihi Maddeciliği, Marxsız** mı, ilmi felsefi esaslara dayanarak yerden yere çalan bu eseri bütün münevverlerimize ısrarla ve hararetle tavsiye ederiz. Fiatı 3 liradır.

Tarih Felsefesi - Custow Le Bon. Fi: 125 kr.

Tarih Boyunca Ahlâk : Çok kıymetli bir eser.. M. Rahmi Balaban Fi: 250 kr.

Felsefe Tarihi : M. Rahmi Balaban Fi: 300

Umumî Türk Tarihine Giriş : Dr. Prof. Zeki Velidi Toğan. Muazzam eser. Büyük boy. 500 sayfa 600 kuruş.

Türkistan Tarihi : Aynı zatın eseri. Büyük boy. 700 sayfa.. Haritasız 650.. Haritalı 750 kuruş..

Tarihte Usul: Aynı boyda ve aynı çapta koca bir kitap 600 kuruş.

Türkçülüğün Esasları :

Ziya Gökalp (Serdengeçti neşriyatından) 120 kuruş.

Mücadele Kitapları

İstiklâl harbimizin Esasları : Yazan: Kâzım aKrabekir

Filistin Cephesinde Yahudi Casusları: Cevat Rıfat Atılhan Fiatı: 80 kuruş..

Beynelmilel Yahudi: Yazan: Henri Ford. Otomobilin mucidi milyarder Fordun Yahudiler hakkındaki bu eserini muhakkak okuyunuz Fiatı: 100 kr.

Farmasonlar : İslâmiyeti ve Türklüğü yıkmak için nasıl çalıştılar?. Cevat Rıfat Atılhan, vesikalarla dolu bu kitabı mutlaka görünüz. Fiatı 250 kr.

İslâmı saran tehlike (Siyonizim) Cevat Rıfat Atılhan. 200 kuruş..

Farmasonluk : Yazan Haydar Rıfat. Fiatı 100 kuruş.

Kara Gömlekliler ihtilâlı : Yzaan: Marsel Ouessant.. Fiatı 100 kr.

Hürriyeti Seçtim : Yazan: Kravchenko.. Amerikada milyonlarca nüsha tekrar tekrar basılan, Amerikan dış siyasetine bile deyiştiren, Rus ihtilâlinin iç yüzünü bütün çıplaklığı ve dehşetiyle açıklayan 615 sayfalık 5 liraya satılan bu kitap idarehanemizde 300 kuruşa satılmaktadır. Demir Perdenin arkasındaki Cehennemi hayatı anlatan bu kitabı bütün okuyucularımıza tekrar tekrar tavsiye ederiz.

Rusyanın İç Yüzü : (Paul Winterton) 150 kr. **Bu kıymetli eser idarehanemizde 50 kr. satılmaktadır.**

Bir Gün Sovyet Rusya Yıkılırsa?! Erhan Loker'in bu meraklı kitabını okuyucularımıza tavsiye ederiz. Fiatı: 250 kuruş...

Ergenekon yolları : İkinci basılış - Sanan Hazer. Nesirler ve Şiirler. Fiatı: 150 kurus..

Halife Omer : Abdurrahman Feref Laç.. Fiatı : 250 kuruş..

Hz. Ali : Fiatı 100 kuruş..

Bir Bayrak Rüzgâr eBkliyor : Şiirler. Arif Nihat Asya. Fiatı: 125 kuruş..

Kükreyiş : Selâhaddin Ertürk Fiatı 80 Kuruş.

Yemin - Şiirler - Azmi Gülahmedoğlu 50 kuruş.

Masmavi : Şiirler - Feyzi Hakcı 50 kuruş..

SERDENGEÇTİ

DAVA - MÜCADELE - HAREKET

Sahibi ve eşriyat Müdürü

Osman YÜKSEL

Havale ve Muhabere Adresi: P.K. 353 - Ankara

İDAREHANE: Denizciler Cad. Küçükçarşılıan No. 27/27 — ANKARA

İstiklâl Matbaacılık ve Gazetecilik Kollektif Ortaklığı

Ağustos 1952 — ANKARA

Fiyatı : 30 KURUŞ

www.ulkunet.com